القرآن الكريم

آسان ترجمہ

تعلیم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ

مخینې له هغوی نه | په ځنو باندې | ځنو ته له هغوی نه | فضیلت ورکړے دے مونږ | (دقول) رسولان | دا

دا پیغمبران داسے دی چه مونږ هغوی له یو د بل نه اوچتے مرتبے ورکړے دی په هغوی کښې الله

مَّنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ ۭ وَاٰتَيْنَا

هغه څوک دی چا سره چه خبرے کړے وے الله | او اوچت کړل الله | مخینې د هغوی | په درجو کښې | او ورکړے مونږ

چا سره خبرے کړی دی او چا لره (په بل شان) اوچتے مرتبے ورکړی دی او عیسیٰ ځوئے د مریم

عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۭ وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ

عیسیٰ ځوئے د مریم ته | معجزے | او مدد ورکړو مونږ هغه | په روح القدس سره | او که چرے غوښتے الله

ته مونږ په اخرکښې ښکاره معجزے ورکړے او د جبرائیل په ذریعه مو هغه مضبوط کړو - او که الله ته منظور وے

مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَتْهُمُ

نو په خپل مینځ کښې به نه جنګیدل هغه خلق | چه د هغوی نه پس وو | پس له هغے نه چه | راغلل به هغوی ته

نو د هغوی نه پس خلقو به د داسے ښکاره ښکاره نخښو د راتلو نه پس په کور کښې جنګونه نه کول (خو الله په چا

الْبَيِّنٰتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ۭ

(روښانه) دلیلونه | لیکن | اختلاف وکړو هغوی | پس ځنی له هغوی نه هغه خلق وو چه | ایمان ئے راوړو | او ځنی له هغوی نه هغه کسان وو چه کفر ئے وکړو

جبر نه کوی) نو هغوی جدا جدا شول، په هغوی کښې ځنې خو په ایمان قائم پاتے شول او ځنو کفر اختیار کړو

وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوْا ۣ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿٢٥٣﴾

او که چرے غوښتے | الله | نو په خپل مینځ کښې به نه جنګیدل | لیکن | الله | کوی | څه چه غواړی -

او که چرے الله غوښتے نو (دا خلق به) د یو بل سره نه جنګیدل مګر الله چه څه کول غواړی هغه کوی -

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ

اے | مؤمنانو ! | خرچ کړئ (د الله په لار کښې) | د هغه مال نه چه | ورکړے دے مونږ تاسو ته | وړاندې د هغے نه

اے مؤمنانو ! مونږ چه کوم مال متاع درکړے دے د هغے نه خیراتونه ورکړئ وړاندې د دے

اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خُلَّةٌ وَّلَا شَفَاعَةٌ ۭ

چه راشی | (هغه) ورځ چه نه به خرڅول او اخستل وی په هغې کښې | او نه دوستی | او نه سفارش

نه چه هغه ورځ راشی چه نه به په کښې د مال بیعه کیږی، نه به دوستی ‌کار ورکوی او نه به سفارش چلیږی.

وَالْكٰفِرُوْنَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٥٤﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَيُّ

او | کافران | هم دوی | ظالمان دی | الله | نشته دے هیڅ معبود | مګر هم هغه دے | ژوندے دے

او ظالمان هم هغه خلق دی چه کفر ئے غوره کړے دے. (اے خلقو!) الله هغه ذات دے د کوم نه سوا چه بل معبود نشته

الْقَيُّوْمُ ڬ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ۭ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

د ټولو قائموونکے دے | نه نیسی هغه | پرکالی | او نه | خوب | هم د هغه دی | څه چه | په اسمانونو کښې دی

هغه تل ژوندے او قائم پاتے کیدونکے دے. نه په هغه پرکالی راځی او نه خوب - د اسمانونو او د زمکے ټول څیزونه

وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ

او څه چه په زمکه کښې دي | څوک دے | هغه چه | سفارش وکړي | هغه ته | مګر | د هغه په اجازت

د هغه (ملکیت) دے ، څوک دی ؟ چه د هغه په دلبار کښې به بے اجازته (د چا) سفارش وکړي ،

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ

هغه پوهیږي | په هغه څه چه د هغوی د وړاندې دي | او څه چه د هغوی وروستو دي | او هغوی احاطه نه شي کولے | د څه څیز

پوهه دے په هغه خیزو چه د خلقو د وړاندې دي او په هغې چه د خلقو (د نظره) شاته دي او هغوی د هغه د معلوماتو نه په هیڅ

مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ

د هغه د علم نه | مګر څه چه هغه وغواړي | راګیر کړي دي | کرسۍ د هغه | آسمانونه | او زمکه

څیز باندې احاطه نه شي کولے مګر په هغې چه الله وغواړي ، د هغه حکومت په آسمانونو او زمکه باندې خور دے

وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۖ

او نه ستړے کوي هغه | حفاظت د دې دواړو | او هغه دے | د اوچت درجې خاوند | ډیر لوئے | نشته دے زبردستي | په دین کښې

او د دې دواړو په ساتنه هغه هیڅ کله نه ستړے کیږي او هغه اوچت او لوئے ذات دے۔ په دین (قبلولو) کښې هیڅ قسم له

قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ

بیشکه ښکاره شوې دے | هدایت | د ګمراهۍ نه | نو څوک چه | ونه مني | د شیطان | او ایمان راوړي

زور زیاتے نشته دے ځکه د غلطو نه صحیح او ښکاره جدا شوې دي ، نو څوک چه د شیطان نه منکر شي او په الله ایمان

بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ

په الله | نو بیشکه | هغه نیولے دے | کړۍ | مضبوطه | چه نشته دے ماتیدل د هغې | او الله

راوړي ، نو هغه په حقیقت کښې یو داسے مضبوطه کړۍ ته لاس واچولو چه هیڅ کله د هغې ماتیدل نشته او الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ

اورېدونکے | پوهه دے | الله | دوست دے د هغه خلقو | چه ایمان راوړي | راوباسي هغوی | د تیاره نه

هر څه اوري او په هر څه پوهه دے۔ الله د مؤمنانو ملګرے دے چه د (کفر د) تیاره نه (د ایمان) رڼا

إِلَى النُّورِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ

رڼا ته | او کوم چه | کافران دي | د هغوی دوستان | شیطانان دي | هغه هغوی راوباسي

ته راوباسي ، او د کافرانو دوستان هغه شیطانان دي چه د (ایمان) رڼا نه د (کفر)

مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا

د رڼا نه | تیارو طرف ته | هم دا خلق | اوسیدونکي | د اور دي | هم هغوی به | په دے کښې

تیارو ته وباسي ، هم دغه خلق دوزخیان دي ، او تل به په دوزخ کښې

خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ ع ٣٤ ٢

همیشه وي | آیا نه دي کتلي تا | هغه کس ته کوم چه | جګړه کړې وه | ابراهیم سره | د هغه د رب په حقله

پراته وي . (اے پېغمبره!) تا د هغه چا په قصه غور نه دے کړے چه د ابراهیم سره د خدائے په حقله بحث کړے وو

اَنْ اٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّیَ الَّذِیْ یُحْیٖ وَ

خکه چه ورکړے وو هغه ته الله | حکومت | هر کله چه ووئیل | ابراهیم | زما ربّ | هغه دے چه | ژوندی کوی | او

خکه چه الله هغه ته بادشاهی ورکړے وه هر کله چه حضرت ابراهیم ورته ووئیل چه زما رب دا هغه دے چه ژوندی

یُمِیْتُ ۙ قَالَ اَنَا اُحْیٖ وَاُمِیْتُ ؕ قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ

مړه کوی | نو هغه ووئیل | زه هم ژوندی کوم | او مړه کوم | وفرمائیل | ابراهیم | پس بیشکه | الله

کول او مړه کول کوی هغه ووئیل چه ژوندی کول او مړه کول خو زه هم کوم، ابراهیم ورته ووئیل چه الله هغه ذات

یَاْتِیْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ

راخیژوی | نمر | د مشرق نه | پس راوخیژوه هغه | د مغرب نه | نو حیران شو

دے چه نمر د مشرق د طرف نه راخیژوی نو (ته) تهٔ دغه د مغرب د طرف نه راوخیژوه نو (په دې خبره

الَّذِیْ كَفَرَ ؕ وَاللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ ۚ۝٢٥٨ اَوْ كَالَّذِیْ مَرَّ

هغه | کافر | او الله | لار نهٔ ښائی | هغه خلقو ته | (چه) ظالمان دی | یا لکه هغه سړے چه | تیر شو

هغه کافر حیران پاتې شو او الله ظالمانو ته د سمې لارې هدایت نهٔ کوی. یا (ته) د هغه سړی په واقعه غور (وکړه) د

عَلٰی قَرْیَةٍ وَّهِیَ خَاوِیَةٌ عَلٰی عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ اَنّٰی یُحْیٖ هٰذِهِ

په یو کلی بانډې | او هغه پریوتے وو | په چتونو خپلو | هغه ووئیل | څنګه به ژوندے کړی | دا

کړے) چه په یو (تباه شوی) کلی بانډې تیر شو چه چتونو نه پرمخ را پریوتی وو نو دے ووئیل چه الله تعالی به دا تباه شوی

اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهٗ

الله | پس له مرګ کیدلو د دے نه | پس هغهٔ له مرګ ورکړو الله | تر سل کاله | بیا دوباره یې ژوندے کړو هغه

کلی (مړی) د دوی د مرګ نه پس بیا څنګه ژوندی کوی پس الله تعالی هغهٔ له تر سلو کالو د پاره مرګ ورکړو، بیا یې ژوندے کړو.

قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ؕ قَالَ لَبِثْتُ یَوْمًا اَوْ بَعْضَ یَوْمٍ ؕ قَالَ بَلْ

ووئیل الله | څومره موده تیره کړی تا؟ | هغه ووئیل | ما موده تیره کړه | یوه ورځ | یا څهٔ حصه | د ورځې | وفرمائیل الله | بلکه

ورته ووئیل چه څومره موده په دې حالت کښې؟ دهٔ ووئیل یوه ورځ قدر به پروت وم یا د دے نه څهٔ قدر کم. الله ورته وفرمائیل

لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰی طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ یَتَسَنَّهْ ۚ

تا موده تیره کړه | سل | کاله | پس وګوره | خپل خوراک ته | او خپلو څښلو ته | چه نهٔ دی خرابه شوی

(چه نا) بلکه تهٔ سل کاله پروت وې. اوس د خپل خوراک څښاک سامان ته وګوره چه خراب شوے نهٔ دے

وَانْظُرْ اِلٰی حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰیَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ

او وګوره | خپل خر ته | او چه مونږ جوړه کړو تا | نخښه | خلقو د پاره | او وګوره

او خپل (د سورلئ) خر ته وګوره (چه څنګه خاورې شوے دے) او چه مونږ تا د خلقو د پاره نخښه وګرځوو او د خرے هډوکو

اِلَی الْعِظَامِ كَیْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ؕ فَلَمَّا

هډوکو ته | څنګه | یو ځائے کوو هغه | بیا | اغوندو هغې ته | غوښه | پس هر کله چه

وګوره، چه څنګه یې یو ځائے کوو (او) بیا څنګه ورته غوښه اغوندو، نو هر کله چه ټول

تَبَيَّنَ لَهٗ ۙ قَالَ اَعۡلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ﴿٢٥٩﴾

واضحه شوه | هغهٔ ته | نو وُوے ویٔیل | زه پوهیږم | چه الله | په هر څیز باندې | قادر دے۔

حقیقت ورته ښکاره شو، نو وُوئے ویٔیل زهٔ اوس ډیرښهٔ پوهه شوم چه الله په هر څهٔ قدرت لري۔

وَاِذۡ قَالَ اِبۡرٰهٖمُ رَبِّ اَرِنِىۡ كَيۡفَ تُحۡىِ الۡمَوۡتٰى ؕ قَالَ

او هرکله چه وُوئیل | ابراهیمؑ | اے زما ربه | وُښایه ماته | چه څنګه به ژوندی کوے ته | مړی | وُوئیل (الله)

او (هغه واقعه هم یاده کړه) چه ابراهیمؑ وُوئیل اے زما ربه! ماته وُښایه چه ته مړی څنګه ژوندی کوے، الله وُفرمائیل

اَوَلَمۡ تُؤۡمِنۡ ؕ قَالَ بَلٰى وَلٰـكِنۡ لِّيَطۡمَـئِنَّ قَلۡبِىۡ ؕ قَالَ فَخُذۡ

ایا ستا یقین نشته ؟ | وُوئیل | ولے نه! | لیکن | دپاره ددے چه زما د زړهٔ تسلی وُشی | وُفرمائیل | نو وُنیسه

ولے ستا باور نشته ؟ هغهٔ وُوئیل باور هم شته خو د زړهٔ اطمینان غواړم ـ الله ورته وُفرمائیل (ښه ده) نو

اَرۡبَعَةً مِّنَ الطَّيۡرِ فَصُرۡهُنَّ اِلَيۡكَ ثُمَّ اجۡعَلۡ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ

څلور | له مارغانو نه | پس بلد کړه هغوی | د ځان سره | بیا کیږده | په هر غر باندې

څلور مارغان راوُنیسه او د ځان سره ئے بلد کړه بیا (هغه ذبح کړه او) د هغوی یوه یوه ټوټه په هر

مِّنۡهُنَّ جُزۡءًا ثُمَّ ادۡعُهُنَّ يَاۡتِيۡنَكَ سَعۡيًا ؕ وَاعۡلَمۡ اَنَّ

د هغوی نه | یوه برخه | بیا | آواز وُکړه هغوی ته | نو را به شی هغوی تاته | په منډه | او پوهه شه | چه

غر باندې کیږده ، بیا ئے ځان ته راوُبله نو په منډه به درله راشی، او پوهه شه چه الله د

اللّٰهَ عَزِيۡزٌ حَكِيۡمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِيۡنَ يُنۡفِقُوۡنَ اَمۡوَالَهُمۡ فِىۡ سَبِيۡلِ ع ٣٥ ٣

الله | غالب | د حکمت خاوند دے | مثال | د هغو خلقو | کوم چه خرڅ کوی | مالونه خپل | په لاره کښے

اختیار او د حکمت خاوند دے۔ د هغو خلقو مثال چه خپل مالونه د الله په لاره کښے خیرات

اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنۡۢبَتَتۡ سَبۡعَ سَنَابِلَ فِىۡ كُلِّ سُنۡۢبُلَةٍ

د الله | (دا سے دے) لکه چه | یوه دانه | زرغون کړی | اووهٔ | وږی | په هر وږی کښے

کوی، د هغه دانے په شان دے چه اووهٔ وږی زرغون کړی ، په هر وږی کښے سل

مِّائَةُ حَبَّةٍ ؕ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنۡ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيۡمٌ ﴿٢٦١﴾

سل | دانے وی | او الله | زیاتوی | چاد پاره چه غواړی | او الله | فراخئی والا | دانا دے

دانے وی۔ دغسے الله چه چا له غواړی نو لیږ عمل ورله په څوڅو چنده کوی او الله وسعتونو والا او لوئے علم والا

اَلَّذِيۡنَ يُنۡفِقُوۡنَ اَمۡوَالَهُمۡ فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتۡبِعُوۡنَ

کوم خلق چه | لګوی | خپل مالونه | په لاره کښے | د الله | بیا | نهٔ رسوی (تکلیف)

دے۔ څوک چه خپل مالونه د الله په لاره کښے خیرات کوی ، بیا په خپله نفقه پسے یادګیرنه

مَآ اَنۡفَقُوۡا مَنًّا وَّلَاۤ اَذًى ۙ لَّهُمۡ اَجۡرُهُمۡ

د لګولو (نه پس) | په احسان کولو | او نهٔ ضرر (رسوی) | د هغوی دپاره دے | د هغوی ثواب

نهٔ کوی او نهٔ آزار رسوی ، د هغوی اجر خپل خدائے سره

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ

دَ هغوی دَ رب سره | او نهٔ به څهٔ ویره وی | په هغوی | او نهٔ به | هغوی | غمژن وی | خبره

مقرر دے او نهٔ هغوی له څهٔ خطره شته او نهٔ به چرے غمژن وی. (فقیرته) خوږه

مَّعْرُوْفٌ وَّمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبَعُهَآ اَذًى ۗ وَاللّٰهُ

سِرمه کول | او معاف کول | ښهٔ دی | دَ هغه خیرات نه | چه دَ هغې نه پس وی | خفه کول | او الله

خبره کول (او په نامناسبه خبره) معاف کول دَ هغې صدقے نه ښهٔ دی چه ورپسے (دَ یادګیرنې) آزار دی او الله

غَنِيٌّ حَلِيْمٌ ﴿٢٦٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا صَدَقٰتِكُمْ

بے نیازه | بُردبار دے | اے | مؤمنانو ! | مهٔ ضائع کوئ | خپلے صدقے

بےحاجته او صابره دے. اے مؤمنانو ! تاسو خپلے صدقے په زباتولو او تکلیف رسولو

بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِيْ يُنْفِقُ مَالَهٗ رِئَآءَ النَّاسِ

په یادګیرنه | او تکلیف رسولو بانڼ | په شان دَ هغه چا | چه خرچ کوی | مال خپل | دَ پاره دَ ښودلو | خلقو ته

بانڼ مهٔ خرابوئ. لکه دَ هغه چا په شان چه خپل مالونه دَ نوم دَ پاره لګوی.

وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ

او ایمان نهٔ لری | په الله | او په ورځ | دَ آخرت | پس دَ هغهٔ مثال | (داسے دے) لکه چه | صفا کانړے

او نهٔ په خدائے ایمان لری او نهٔ په ورځ دَ آخرت. دَ هغهٔ (دَ خیرات) مثال دَ هغې هوار ګټ دے.

عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًا ۗ

چه په هغې بانڼ (پرته) وی | خاوره | بیا ورېږی په هغې بانڼ | تیز باران | پس پرېږدی هغه | بالکل صفا

چه دَ پاسه پرے خاوره پرته وی، دَ تیز باران شیبه پرے راشی، او هوار صفائے پرېږدی.

لَا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ

نهٔ شی حاصلولے هغه | څهٔ (ثواب) | دَ هغه څهٔ | چه هغوی کړی دی | او الله | هدایت نهٔ کوی | قوم

(دغه شان) هغوی به دَ هغوی دَ ګټے نه هیڅ په لاس نهٔ ورځی، او الله ناشکری کوونکو ته هدایت

الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦٤﴾ وَمَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ

دَ کافرانو ته | او مثال | دَ هغو خلقو چه | خرچ کوی | خپل مالونه | دَ پاره دَ طلب | دَ رضامندئ

نهٔ کوی. او دَ هغو خلقو مثال چه خپل مالونه دَ الله دَ رضا حاصلولو او زړونو ته

اللّٰهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍۢ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا

دَ الله | او دَ پاره دَ ټینګولو | دَ خپلو زړونو | (داسے دے) لکه چه | یو باغ (دے) | په اوچته زمکه | چه ورسیږی هغې ته

دَ تقویت رسولو دَ پاره خرچ کوی، دَ هغه باغ په شان دے چه په یوه لوړه زمکه لګیدلے وی

وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۚ فَاِنْ لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ

تیز باران | پس ورکړے نیولے میوے | غبرګے | پس که چرے | ونهٔ رسیږی هغې ته | تیز باران

دَ شیبو باران پرے وشی نو دوه چنده میوه ورکوی او که چرے دَ شیبو باران پرے ونهٔ شی

فَطَلٌّ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٦٥﴾ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ

نو پونه (کافي ده) | او الله | څه چه | کوئ تاسو | گوري | ایا خوښوي | په تاسو کښې څوک

نو کم نه کم پرښه خوړې پرېوځي او الله ستاسو کارونه وینې گوري. ایا په تاسو کښې به دَ چا دا خوښه شي

اَنْ تَكُوْنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

دا چه وي | دَ هغهٔ | یو باغ | دَ قجورو | او دَ انگورو | چه بهیږي | دَ هغې نه لاندې

چه دَ هغهٔ یو باغ وي دَ قجورو او دَ انگورو چه دَ هغې لاندې نهرونه

الْاَنْهٰرُ ۙ لَهٗ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّيَّةٌ

نهرونه | دَ هغهٔ پاره وي په هغې کښې | هر قسم | میوې | او رسیدلې وي هغهٔ ته | بوډا والې | او دَ هغهٔ اولاد وي

بهیږي، او هر قسم میوې ئې نیولې وي، او دې پخپله بوډا وي او دا وړهٔ واړهٔ ماشوما

ضُعَفَآءُ ۖ فَاَصَابَهَآ اِعْصَارٌ فِيْهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ

کمزوري | پس ورسیده هغې ته | سیلئ | چه په هغې کښې وي | اور | پس هغه وسوزي | دغه شان | بیانوي

خامن ئې وي بیا (ناڅاپه) تېزه هوا وچلیږي چه په هغې کښې اور وي او (دَ هغهٔ) باغ وسوزي لا به یې شي دغه شان

اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٦٦﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا ع ٣٦

الله | تاسو دَ پاره | ایتونه | دَ پاره دَ دې چه تاسو | فکر وکړئ | اے | مؤمنانو!

الله تاسو ته خپل قدرتونه ښائي چه تاسو په کښې فکر وکړئ. اے مومنانو!

اَنْفِقُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا لَكُمْ

خرڅ کړئ | دَ پاکیزه څیزونو نه | چه گټلې دي تاسو | او دَ هغې نه چه | راوویستلې دي مونږ | تاسو دَ پاره

(دَ الله په لاره کښې) دَ خپلې حلالې گټې نه او دَ هغه (حلالو) څیزونو نه کوم چه مونږ تاسو دَ پاره دَ زمکې نه

مِّنَ الْاَرْضِ ۠ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ وَلَسْتُمْ

له زمکې نه | او اراده مه کوئ | دَ ردي څیز | (چه) دَ هغې نه | خرڅ کړئ | او نه یئ تاسو

پیدا کړي دي خرڅ کړئ او دا یې مه کوئ چه دَ ناکاره مال نه خیرات برخه وباسئ حالانکه تاسو پخپله

بِاٰخِذِيْهِ اِلَّآ اَنْ تُغْمِضُوْا فِيْهِ ۗ وَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ

اخستونکي دَ هغې | مگر دا چه | تاسو سترگې پټې کړئ | په هغې کښې | او پوهه شئ | چه | الله | بې نیازه

دَ هغې اخستو ته تیار نهٔ یئ مگر هله چه سترگې پرې پټې کړئ او پوهه شئ چه الله بې نیازه او په هر

حَمِيْدٌ ﴿٢٦٧﴾ اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ ۚ

دَ تعریف لائق دې | شیطان | وعده کوي تاسو سره | دَ لاس تنگیا | او حکم کوي تاسو ته | دَ بې حیایئ

صفت ستائیلے شوې دې. شیطان تاسو دَ نیستۍ نه ویروي او دَ ناکاره کارونو حکم درته کوي

وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ

او الله | وعده کوي تاسو سره | دَ خپلې بخښنې | او دَ فضل | او الله | دَ فراخئ خاوند

او الله درسره دَ بخښنې او مهربانئ وعده کوي، او هغه دَ فراخئ مالک دې

عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ

داناٸي | ورکوي شي | او چاته چه | چاته چه وغواړي | پوهه | ورکوي | پوهه دے

او چا ته چه حکمت ورکړے شي ، چاته چه غواړي نو هغه ته حکمت ورکوي ، او پوهه دے

فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

عقلمند خلق | مګر | او نصیحت نه قبلوي | ډیر | خیر | بیشکه ورکړے شو هغه ته

نو هغه ته ډیر لوئے خیر ورکړے شو ـ او فقط د عقل خاوندان د دے خبرونه سبق اخلي ـ

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ

پوهه دے په هغې | الله | نو بیشکه | څه نذر | یا ومنئ تاسو | له څه خیرات نه | چه ورکوئ تاسو | او هغه څه

او هر څه خیرات چه تاسو کوئ یا هر څه منښته چه تاسو کوئ نو هغه الله ته معلومه ده ـ

وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۖ

نو (هم) ښه خبره ده | خیرات | که چرے تاسو په ښکاره ورکوئ | هیڅوک مددګار | او نشته دے د ظالمانو

او د ظالمانو هیڅوک مددګار نشته ، که تاسو خپله صدقه ښکاره ورکوئ نو دا هم ښه خبره ده

وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۚ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ

تاسو نه | او لرے به کړي | غوره دے تاسو دپاره | نو هغه | فقیرانو ته | او ورکوئ ئے | او که چرے تاسو هغه پټوئ

او که پټ په پرده کښې ئے فقیرانو له ورکوئ ، نو درله بهتره ده او الله به ستاسو ډیر

مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ

ستا په ذمه | نشته دے | ښه خبردار دے | د هغې نه چه تاسو کوئ | او الله | څه ګناهونه ستاسو

ګناهونه معاف کړي او الله ستاسو په عملونو ښه پوهه دے ـ خلقو ته د هدایت ورکول

هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا

او ورکوئ ئے تاسو | او هغه څه چه | چا ته چه وغواړي | هدایت کوي | الله | لیکن | د هغوي په لاره راوستل

ذمه داري په تا نه ده ، بلکه الله چه چا ته غواړي هغه ته هدایت کوي ـ او تاسو هر څه چه خیرات

مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۚ

د الله رضا | د غوښتلو د پاره | مګر | او نه خرڅ کوئ تاسو | (هغه) هم د خپل ځان د پاره (کوئ) | د مال نه

کوئ ، نو د خپلے ښیګړے د پاره ئے کوئ ـ او دا خیراتونه خو تاسو ځکه کوئ چه الله تعالیٰ درنه راضي شي

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾

او په تاسو باندې ظلم ونه کړے شي ـ | تاسو ته | پوره به درکړے شي | د مال نه | تاسو خرڅ کوئ | او څه چه

او څه چه تاسو خیرات کوئ هغه به درته (په دنیا او اخرت کښې) پوره پوره واپس درکړے شي او په تاسو به ظلم نه شي کو

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

د الله | په لاره کښې | بند کړے شوي دي | (دا خیرات) د هغه فقیرانو د پاره دے کوم چه

دا (خیراتونه) د هغه فقیرانو حق دے چه د الله تعالیٰ په لاره کښې ګیر شوي دي

لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ

طاقت نه لري | د سفر کولو | په زمکه کښې | گمان کوي په هغوی باندې | ناواقف | مالدار

(د کار و بار د پاره) چرته تلے راتلے نه شي. ناخبره سړے د سوال نه کولو په وجه د مالدارو

مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ

د سوال نه د بچ کیدو په وجه | ته به پیژندے شے هغوی | د هغوی د څهرې نه | هغوی سوال نه کوي | د خلقو نه

گمان کوي، ته د دوي د بشرے نه اصلي حال معلوم ولے شے د خلقو نه په رانښتلو سوالونه

إِلْحَافًا ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ ع

په نښتلو سره | او څه چه ورکوئ تاسو | د مال نه | پس بیشکه | الله | په هغې باندې | پوهه دے | هغه خلق چه

نه کوي، او تاسو چه هر څه مال خیرات کوئ نو الله په هغې باندې ښه خبر دے. څوک چه

يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ

خرڅ کوي | خپل مالونه | د شپے | او ورځے | په پټه | او په ښکاره | پس هغوی د پاره

خپل مالونه د شپے او ورځے پټ او څرګند خیرات کوي، نو د هغوی

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾ وقف منزل

د هغوی اجر دے | د هغوی د رب سره | او نشته دے ویره | په هغوی باندې | او نه به هغوی غمژن شي.

اجر د هغوی د رب سره مقرر دے او نه به پرې څه ویره راځي او نه به غمژن کیږي.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي

هغه خلق چه | خوري | سود | هغوی به راپا نه څي | مګر | لکه څنګه | چه راپاڅي | هغه کس

څوک چه سود خوري هغوی به نه پاسي خو د هغه چا په شان چه شیطان په

يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا

چه لیونے کړے وي هغه | شیطان | لاس لګولو سره | دا | په دے وجه چه | دوئیل هغوی | بیشکه چه

لاس لګولو سره لیونے کړے وي. دا ځکه چه هغوی وائي چه بیعه (خوهم) د

الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا ۗ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ۚ وقف لازم

سوداګري | په شان | د سود دی | او حالانکه حلال کړے | الله | سوداګري | او حرام کړے دے | سود

سود په شان ده او دا عجیبه ده چه الله بیعه حلاله کړے ده او سود ئے حرام کړے دے

فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ مَا

بیا چا ته چه ورسیدو | نصیحت | د خپل رب د طرف نه | پس هغه منع شو | نو هغه د پاره دي | کوم چه

نو چا ته چه د خپل رب د طرف نه نصیحت راغلو او هغه (د سود اخستلو نه) لاس واخستو نو تیرشوے

سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ

تیرشول | او د هغه معامله | سپارلے شوے ده الله ته | او څوک چه | بیا (سود واخلي) | نو هم هغه دي

(سود) ورته معاف شو، او د هغه معامله الله ته وسپارلے شوه او چا چه بیا سودي لین دین شروع کړو نو هم هغه

اَصۡحٰبُ النَّارِۚ هُمۡ فِيۡهَا خٰلِدُوۡنَ ﴿٢٧٥﴾ يَمۡحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرۡبِي
دوزخیان | چه هغوی په همیشه وی | برباد وی الله | سود لره | او ډیروی
دوزخیان دي چه همیشه به په کښې پراته وی الله سود برباد وی او صدقے

الصَّدَقٰتِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيۡمٍ ﴿٢٧٦﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا
صدقے | او الله | نه خوښوی | هر | ناشکره | ګناهګار | بیشکه | هغو خلقو چه ایمان ئے راوړو
زیاتوی او الله هیڅ ناشکره او بد عمله بنده نه خوښوی. هغه خلق چه ایمان راوړی

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمۡ
او عملونه ئے وکړل | نیک | او قائم ئے کړو | مونځ | او ورئے کړو | زکوٰة | د هغوی د پاره
او نیک کارونه کوی، او د مونځ پابندی ساتی، او زکوٰة ورکوی، نو د هغوی

اَجۡرُهُمۡ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ ۚ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُوۡنَ ﴿٢٧٧﴾
د هغوی اجر | د هغوی د رب سره | او نشته دے | ویره په هغوی | او نه به هغوی غمژن شی.
اجر بیشکه خپل رب سره پروت دے، نه به په هغوی هیڅ قسم له ویره راځی او نه به غمژن وی

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوۡا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبٰۤوا اِنۡ
اے د ایمان خاوندانو! | او ویریږئ د الله نه | او پریږدئ څه چه باقی پاتے دی | د سود نه | که چرے
اے مؤمنانو! د الله نه ووېرېږئ او باقی پاتے سود ونه پرېږدئ، که چرے

كُنۡتُمۡ مُّؤۡمِنِيۡنَ ﴿٢٧٨﴾ فَاِنۡ لَّمۡ تَفۡعَلُوۡا فَاۡذَنُوۡا بِحَرۡبٍ مِّنَ اللّٰهِ
تاسو یئ | مؤمنان | بیا که چرے | و نه کړو تاسو دا کار | نو تیار شئ | جګړے ته | د الله
تاسو په رښتیا مؤمنان یئ. او که د اسے مو ونه کړل نو خبر شئ چه د الله او د هغه د رسول د اړخ نه

وَرَسُوۡلِهٖ ۚ وَاِنۡ تُبۡتُمۡ فَلَكُمۡ رُءُوۡسُ اَمۡوَالِكُمۡ ۚ لَا تَظۡلِمُوۡنَ
او د هغه د رسول سره | او که چرے تاسو توبه وکړئ | نو تاسو د پاره دی | اصل | مالونه ستاسو | نه به ظلم کوئ تاسو
تاسو ته د جنګ اعلان وشو. او که چرے تاسو (منع شئ او) توبه وباسئ نو خپل اصلی رقم ستاسو حق دے نه ظلم کوئ

وَلَا تُظۡلَمُوۡنَ ﴿٢٧٩﴾ وَاِنۡ كَانَ ذُوۡ عُسۡرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيۡسَرَةٍ ؕ
او نه به ظلم کیږی په تاسو | او که چرے | وی هغه | تنګسے ته | نو مهلت ورکول په کار دی | تر غنی کیدو پورے
او نه ظلم زغمئ. او که د قرض دار لاس تنګ وی، نو د لاس ارتیدو پورے ورته ووکړئ

وَاَنۡ تَصَدَّقُوۡا خَيۡرٌ لَّكُمۡ اِنۡ كُنۡتُمۡ تَعۡلَمُوۡنَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوۡا
او که چرے صدقه وکړئ | غوره ده | تاسو له | که چرے | یئ تاسو | پوهیدونکی | او ووېرېږئ
او که چرے قرضه معاف کړئ نو دا تاسو د پاره غوره ده که تاسو پوهیږئ. او د هغه ورځے نه

يَوۡمًا تُرۡجَعُوۡنَ فِيۡهِ اِلَى اللّٰهِ ۗ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفۡسٍ
(د هغه) ورځے نه | چه بیرته به وګرځولے شئ | په هغه کښے | الله طرف ته | بیا | به پوره ورکړے شی | هر یو کس ته
ویره وکړئ چه الله ته به واپس (مخامخ) کیږئ. بیا به هر چا ته د خپل خپل کار

مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِذَا تَدَايَنْتُمْ ٣٨ ع ٨ ٦

چه څه هغه کړي وي | او په هغوی به | ظلم نه شي کولے | اے د ایمان خاوندانو! | هر کله چه معامله کوئ د یو بل سره

(بدله) پوره پوره ورکولے شي او هیڅ زیاتے به پرې نه کیږي. اے مؤمنانو! هر کله چه تاسو تر یوې مقررې

بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ ۗ وَلْيَكْتُبْ بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌۢ

د قرض | تر نیټې | مقررې پورې | نو ولیکئ هغه | او پکار دي چه ولیکي | ستاسو په مینځ کښې | لیکونکے

نیټې پورې د قرض لین دین کوئ، نو هغه لیکئ. او ستاسو په مینځ کښے دې یو لیکوال په انصاف

بِالْعَدْلِ ۖ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ اَنْ يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ

په انصاف سره | او انکار دې نه کوي | کاتب | د لیکلو نه | لکه څنګه چه | ښودلې دي هغه ته الله | پس پکار دي چه ولیکي

سره لیکل وکړي او لیکونکے دې د لیکلو نه انکار نه کوي لکه څنګه چه الله ورته ښودنه کړې ده هغسې دې ولیکي

وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ

او املا دې کوي | هغه بنده | په کوم چه | قرض دے | او و دې ویریږي | د الله نه | چه د هغه رب دے

او عبارت دې ورته هغه (قرضدار) وائي د چا په ذمه چه قرض (حق) دے او هغه دې د الله نه ویره وکړي چه د هغه رب دے

وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا ۚ فَاِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ

او نه دې کموي | د هغې نه څه څیز | بیا که چرے وي | هغه څوک | چه پرے | قرض دے

او په معامله کښې دې هیڅ کمے نه کوي، هو! که چرے هغه څوک د چا په ذمه چه حق (قرض) دے

سَفِيهًا اَوْ ضَعِيفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيعُ اَنْ يُّمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ

بے عقله | یا | کمزورے | یا طاقت نه لري | د املا ویلو | پس املا دې وائي

نادان یا کمزورے (ماشوم یا بوډا) وي یا لیکوال ته په خپله سم عبارت نه شي ویلے، نو د هغه واکدار دې ورته

وَلِيُّهٗ بِالْعَدْلِ ۚ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ ۚ

واکدار د هغه | په انصاف سره | او ګواهان ونیسئ | دوه ګواهان | له خپلو سړو نه

په انصاف سره بښودنه وکړي. او په خپلو سړو کښې پورے دوه تنه (عادل) ګواهان ونیسئ

فَاِنْ لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَّامْرَاَتٰنِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ

بیا که چرے نه وي | دوه سړي | نو یو سړے | او دوه ښځې | له هغه کسانو نه چه تاسو پرې رضامند یئ

او که دوه تنه سړي نه وي، نو یو سړے او دوه ښځې دې شي کوم چه د ګواهئ د پاره ستاسو

مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰىهُمَا فَتُذَكِّرَ اِحْدٰىهُمَا

له ګواهانو نه | د پاره د دې که چرې هیره کړي | یوه په هغوی کښې | نو یاد به کړي | یوه د هغوی نه

خوښ وي، ځکه چه که د یوې ښځې نه (ګواهي) هیره شي، نو یوه به ئې بلې ته

الْاُخْرٰى ۚ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَآءُ اِذَا مَا دُعُوا ۚ وَلَا تَسْاَمُوٓا

دویمې ته | او نه دې انکار کوي | ګواهان | په کوم وخت کښې چه راوبللے شي | او سستي مه کوئ

را یاد کړي. او ګواهانو له پکار دي چه د ګواهئ د پاره) راوبللے شي نو انکار دې نه کوي، او معامله که وړه

أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ

چه وُ ليکئ هغه | (معامله) وړه وي | يا لويه | د دے ميعاد پورے | ستاسو دا کار

دا طريقه وي يا لويه د دے حق د وخته پورے ليکلو کښے سُستي مه کوئ ،

أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ

ډير د انصاف دے | په نزد د الله | او ښه درست ساتونکے دے | شهادت لره | او ډير نزدے دے

د الله په نزد ښه د انصاف طريقه ده او شهادت د پاره هم ډيره مناسبه ده او د شک شبهے نه بچ

أَلَّا تَرْتَابُوا ۖ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا

دے ته چه نه شئ تاسو شک کښے | مگر | دا چه | وي | تجارت | لاس په لاس | چه اخلئ راخلئ تاسو هغه

کيدو ته زياته نزدے ده ، خو که لين دين په خپل مينځ کښے لاس په لاس

بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۗ وَأَشْهِدُوا

په خپل مينځ کښے | نو نشته | په تاسو | څه گناه | چه وُ نه ليکئ تاسو هغه | او گواهان وُ نيسئ

کوئ ، نو د دے په نه ليکلو کښے په تاسو څه (الزام نشته) ، او د بيع په وخت

إِذَا تَبَايَعْتُمْ ۚ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِنْ تَفْعَلُوا

کله چه تاسو سودا کوئ | او نه دِ شي ورکولے تکليف | ليکونکي ته | او نه گواه ته | او که چرے تاسو دا سے وُ کړئ

کښے څوک نا څوک گواه نيسئ . او نه دِ ليکونکي ته او نه گواه ته تکليف ورکولے شي . او که دا سے کوئ نو

فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ۗ

نو بيشکه دا | گناه ده | په تاسو باندِ | او وُ ويريږئ | د الله نه | او زده کوي تاسو ته | الله

دا به ستاسو نافرماني گڼلے شي . او د الله نه ويره کوئ او الله تاسو ته د په خپل مينځ کښے د معاملاتو

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ

او الله | په هر څيز باندِ | پوهه دے | او که چرے | تاسو يئ | په سفر باندِ

د درستگئ) تعليم درکوي او الله په هر څه باندِ ښه پوهه دے . او که چرے تاسو بهر په سفر يئ ، او

وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ ۖ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ

او نه | بيا مومئ | ليکونکے | نو د گانړے څيز | په قبضه کښے ورکړئ | نو هر کله چه اعتبار وُ کړی | په تاسو کښے څوک

ليکونکے هم نه مومئ نو د تيښے سره په گانړه (باندِ معامله) کوئ ، که چرے تاسو کښے څوک په بل باندِ

بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ

په بل باندِ | نو پکار دے چه ادا کړی | هغه چا سړے چه | امانت اينبودے شوے دے | خپل امانت | او وُ دِ ويريږي

اعتبار وُ کړي (او لين دين وُ کړي) نو په چا چه اعتبار شوے وي هغه له پکار دي چه هغه خپل امانت پوره ادا کوي او الله نه

اللَّهَ رَبَّهُ ۗ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۚ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ

د الله نه | چه د هغه رب دے | او مه پټوئ تاسو | گواهي | او څوک چه | پټه کړی دا | نو بيشکه

ډيره کوي چه د هغه رب دے او گواهي مه پټوئ . او چا چه گواهي پټه کړه (نو پوهه شه چه)

ع ٣٩ ٧

آثِمٌ قَلْبُهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلّٰهِ مَا

ګناهګار دے | زړه دَ هغهٔ | او الله | په هغه څهٔ چه | تاسو کوئ | ښهٔ پوهه دے | هم دَ الله دے | څهٔ چه

دَ هغهٔ زړهٔ ګناهګار دے او الله ستاسو په کارونو ښهٔ پوهه دے. په آسمانونو او په زمکه

فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاِنْ تُبْدُوْا مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ

په آسمانونو کښے دی | او څهٔ چه | په زمکه کښے دی | او که ښکاره کوئ تاسو | څهٔ چه ستاسو په زړونو کښے دی

کښے هر څهٔ چه دی ټول دَ الله مال دے. او که تاسو دَ زړهٔ خبرے ښکاره کړئ یا ئے پټے

اَوْ تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ ؕ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ

یا پټ ساتئ هغه | حساب به کوی تاسو سره | په هغے باندے | الله | پس معاف به کړی | هغه څوک | چه وُغواړی

وُساتئ الله به ضرور درسره دَ هغے حساب کوی. نو دَ چا په حقله ئے چه خوښه شی هغه به وُبخښی

وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٨٤﴾

او عذاب به ورکړی | چا ته چه وُغواړی | او | الله | په هر څیز باندے | قادر دے.

او دَ چا په حقله چه وُغواړی نو عذاب به ورکړی او الله تعالیٰ په هر څهٔ باندے قدرت لری.

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ

ایمان راوړلو | رسول | په هغه څهٔ چه | نازل کړے شو | هغهٔ ته | دَ هغهٔ دَ رب دَ طرف نه

پیغمبر په هغه کتاب باندے ایمان راوړے دے چه هغهٔ ته دَ خپل پروردګار دَ طرف نه راغلے دے

وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ

او ټولو مؤمنانو (هم) | هر یو | ایمان راوړے دے | په الله | او دَ هغهٔ په فرښتو | او دَ هغهٔ په کتابونو

او مؤمنانو هم. دے ټولو په الله، دَ هغهٔ په فرښتو، کتابونو او پیغمبرانو باندے ایمان

وَرُسُلِهٖ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۚ وَقَالُوْا

او دَ هغهٔ په رسولانو | مونږ فرق نهٔ کوو | په یو کښے هم | دَ هغهٔ په رسولانو کښے | او وُ وئیل هغوی

راوړے دے (او هغوی وائیل چه) مونږ خو دَ الله په رسولانو کښے څوک یو دَ بل نه جُدا نه ګنړو. او هغوی وُوئیل

سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۗ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨٥﴾

واؤریدل مونږ | او وُمنله مونږ | بخښنه غواړو له تا نه | اے زمونږ رب! | او ستا طرف ته | بیرته ورتلل دی

چه مونږ (دَ الله حکمونه) واؤریدل او قبول مو کړل. اے زمونږ ربه! مونږ تا نه بخښنه غواړو او تا ته به (آخر) درځو.

لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ؕ لَهَا

نهٔ | ورکوی تکلیف | الله | هیڅ کس ته | مګر | دَ هغهٔ دَ طاقت مطابق | هغهٔ دَ پاره دی

الله تعالیٰ هیچا ته دَ هغهٔ دَ وس نه زیات تکلیف نهٔ ورکوی، چا چه څهٔ نیکی

مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ؕ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ

څهٔ نیک عمل ئے چه وُکړو | او هم په هغهٔ باندے دے | څهٔ خراب عمل ئے چه وُکړو | اے زمونږ ربه! | مهٔ نیسه مونږه

وُکړه دَ هغے ثواب به بیا مومی او چا چه بدی وُکړه دَ هغے سزا به وُخوری. (ایمان والاهم داوائی) اے زمونږه ربه! که

إِن نَّسِينَآ أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ إِصْرًا

کهٔ چرې هیر کړو مونږ | یا خطا وکړو مونږه | اے زمونږ ربه! | او مهٔ پردهٔ | په مونږ | بار دروند

مونږ نه هیر شی یا مونږ خطا شو نو په دې مونږ مهٔ نیسه اے زمونږه ربه! په مونږ دومره دروند بار مهٔ اچوه

كَمَا حَمَلْتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا

څنګه چه | ایښودے وو تا | په هغو خلقو باندې | چه مونږ نه وړاندې وُو | اے زمونږ ربه! | او مهٔ پردهٔ په سر زمونږ

لکه زمونږ نه وړاندې چه دې په نورو خلقو اچولے وُو، اے زمونږ ربه! داسے دروند بار

مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦ ۖ وَٱعْفُ عَنَّا وَٱغْفِرْ لَنَا

هغه څهٔ چه نشته دے طاقت | زمونږ د هغې (د اوچتولو) | او عفوه وکړه | مونږ ته | او بخښنه وکړه | مونږ ته

راته په سر مهٔ پردهٔ چه مونږ ئے د اوچتولو طاقت نه لرو او زمونږ ګناهونه معاف کړه او مونږ ته بخښنه وکړه

وَٱرْحَمْنَآ ۚ أَنتَ مَوْلَىٰنَا فَٱنصُرْنَا عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ۲۸۶

او رحم وکړه په مونږ | هم ته یې | مالک زمونږ | پس مدد وکړه زمونږ | په قوم د کافرانو

او په مونږ رحم وکړه، ته زمونږ مالک یې نو د کافرانو په مقابله کښې مونږ له غلبه راکړه

ع ۴۰ ۸

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ | بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ | مِائَتَا آيَةٍ وَعِشْرُونَ رُكُوعًا

سورة آل عمران مدنی ده او په دې | (شروع) د الله په نامه چه نوے مهربان زیات رحم کوونکے دے | کښې دوه سوه ایتونه او شل رکوع دی

شروع کوم په نامه د الله چه ډیر مهربان او ډیر زیات رحم کوونکے دے.

الٓمٓ ۝١ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَىُّ ٱلْقَيُّومُ ۝٢ نَزَّلَ

الٓمٓ | هم الله دے | نشته دے بل معبود | سوا | د هغهٔ نه | هغه همیشه ژوندے | د ټولو تام ساتونکے دے | نازل ئے کړو

اے خلقو! الله هغه (ذات) دے چه د هغهٔ نه سوا بل معبود نشته تل ژوندے دے ټول مخلوق سنبال ساتی هغهٔ

عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

په تا باندې | کتاب | په حق سره | تصدیق کوونکے دے | د هغه (کتابونو) چه وړاندې د ده نه وُو

په تا دا کتاب په حقه نازل کړے دے چه د هغه ټولو کتابونو تصدیق کوی چه د دې نه وړاندې راغلی دی

وَأَنزَلَ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ ۝٣ مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ

او نازل کړے ئے دے | تورات | او انجیل | د دې نه وړاندې | هدایت (دے) | خلقو د پاره

او هغهٔ د دې نه وړاندې تورات او انجیل د خلقو د هدایت د پاره نازل کړی دی

وَأَنزَلَ ٱلْفُرْقَانَ ۗ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ

او نازل ئے کړو | (په حق او باطل کښې) فرق کوونکے | بیشکه | کوم خلق چه | منکر دی | د الله د ایتونو،

او د حق او باطل بیلوونکے کتاب (قرآن) ئے رالیږلے دے نو بیشکه څوک چه (او س هم) د الله د حکمونو منلو نه انکار

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ ذُو ٱنتِقَامٍ ۝٤ إِنَّ ٱللَّهَ

هغوی د پاره | عذاب دے | سخت | او الله | زبردست دے | بدله اخستونکے | بیشکه الله دے

کړی، هغوی ته به سخت عذاب ورکولے شی، او الله د اختیار خاوند دے او د بدکارو نه بدله ورکوی بیشکه د الله

لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ۝٥

(چه) پټ نهٔ دے دَ هغهٔ نه | هيڅ څيز | په زمکه کښے | او نه | په آسمان کښے

نه دَ زمکے او دَ آسمان هيڅ څيز هم پټ نهٔ دے۔

هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ

هم هغه دے | کوم چه | صورت جوړوی ستاسو | په رحمونو کښے | څنګه چه غواړی

الله هغه ذات دے چه ستاسو تصويرونه دَ ميندو په ګيډو کښے هغسے جوړوی څنګه ئے چه خوښوی

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٦ هُوَ الَّذِيْ

نشته دے بل معبود | سوا دَ هغهٔ نه | (چه) غالب | دَ حکمت خاوند دے | هم هغه دے کوم چه

بے دَ هغهٔ نه بل معبود نشته په هر څه غالب دے دَ حکمت خاوند دے۔ هغه خدائے دے چه

اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ

نازل کړو | په تا باندے | (دا) کتاب | دَ کوم چه ځنے آيتونه | محکم دی | هغه | اصل دَ کتاب دی

اوس ئے په تا دا کتاب نازل کړے دے چه پکښے (دوه قسمه آيتونه دی) ځنے محکمات چه هغه دَ کتاب بنيادی آيتونه

وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ؕ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ

او ځنے نور | متشابهات دی۔ | پس هغه خلق چه | په زړونو دَ هغوی کښے | کوږوالے دے

دی او نور متشابهات دی نو دَ چا په زړونو کښے چه کږليچ وی نو هغوی

فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ

هغوی خو پيروی کوی | دَ هغو چه متشابه دی | له دے نه | دَ پاره دَ لټولو دَ فتنے | او دَ پاره دَ لټولو

دَ فتنے جوړولو په کوشش کښے په متشابه آيتونو پسے لټون کوی او هغے نه دَ معنو اخستلو

تَاْوِيْلِهٖ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗٓ اِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرّٰسِخُوْنَ

دَ مراد دَ هغے | او نهٔ پوهيږی | په مراد دَ هغے | مګر | الله | او کوم چه پاخهٔ دی

کوشش کوی او دَ هغے په سم مطلب خو يوازے الله پوهيږی ، او څوک چه پاخهٔ

فِي الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ

په علم کښے | هغوی وائی | مونږ ايمان راوړے دے په هغے | دا ټول | زمونږ دَ رب دَ طرف نه (دے)

عالمان دی نو هغوی وائی چه مونږ پرے ايمان راوړے دے. دا ټول زمونږ دَ رب دَ طرف نه دی

وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٧ رَبَّنَا لَا تُزِغْ

او نصيحت نهٔ قبلوی | مګر | خاوندان دَ عقل | اے ربه زمونږه | کاږه مهٔ کړے

او (دَ دے خبرے نه خو) بس هوښيار خلق سبق اخلی۔ (او دا سوال کوی چه) اے زمونږ ربه! زمونږ زړونه

قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ

زړونه زمونږه | پس له هغے نه | چه لاره دِ ښودله مونږ ته | او راکړه مونږ ته | له طرف خپل نه

دَ هدايت مونندلو نه پس په کږليچ مهٔ اخته کوه او مونږ ته دَ خپل طرف نه رحمتونه

رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۝۸ رَبَّنَآ اِنَّكَ

رحمت | بیشکه هم ته یې | ډیر عطا کوونکی | اے زمونږه ربه ! | بیشکه ته

وُبخښه بیشکه ته ډیر خښه درکوونکے یې . اے زمونږه ربه ! بیشکه ته په هغه ورځ

جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ

جمع کوونکے دَ خلقو یې | په هغه ورځ | چه هیڅ شک نشته | په هغې کښې | بیشکه | الله | نه ماتوی

دَ ټولو خلقو راټولوونکے یې چه دَ هغې په راتلو کښې هیڅ شک نشته . الله تعالیٰ هیڅ وخت دَ وعدے

الْمِيْعَادَ ۝۹ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ ع ۱۹/۹

(خپله) وعده | یقینًا هغه خلق کوم چه | کافران دی | هیڅ کله به په کار نه شی | دَ هغوی | مالونه دَ هغوی

خلاف نه کوی . چا چه کفر غوره کړے دے هغوی ته به دَ الله تعالیٰ په مقابله کښې نه

وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ ۝۱۰

او نه اولاد دَ هغوی | دَ الله په وړاندې | هیڅ (هم) | او هم هغوی دی | خشاک | (دَ) دوزخ

مال څه فائده ورکړی او نه اولاد . هم دغه خلق به دَ دوزخ خشاک کیږی .

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَذَّبُوْا

لکه چه معامله وه | دَ فرعون دَ قوم | او دَ هغو خلقو | چه دَ هغوی نه وړاندې وُو | هغوی دروغ وګڼل

(دَ هغوی انجام به) دَ فرعون دَ ملګرو او دَ هغوی نه هم دَ مخکښو نافرمانو خلقو په شان (شی) چه زمونږ

بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝۱۱

زمونږ ایتونه | نو ونیول هغوی | الله | په وجه دَ ګناهونو دَ هغوی | او الله | سخت | عذاب ورکوونکے دے

ایتونه ئے دروغ وګڼل ، نو الله تعالیٰ په خپلو ګناهونو کښې راګیر کړل او الله تعالیٰ په عذاب ورکولو کښې ډیر سخت دے

قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ

ووایه | هغو خلقو ته چه | کافران دی | چه مغلوب به کړے شئ تاسو | او راټول به کړے شئ تاسو

چا چه (تا نه) انکار کړے دے هغوی ته ووایه چه تاسو به ډیر زر مغلوب به شئ او دوزخ ته به راټول

اِلٰى جَهَنَّمَ ۗ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝۱۲ قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ

دوزخ طرف ته | او هغه بد | ځائے دے | بیشکه ده | تاسو دَ پاره | نخښه

کړے شئ . او هغه ډیر خراب ځائے دے . تاسو دَ پاره په هغې دوو ټولو کښې دَ عبرت

فِيْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۗ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

په هغه دوو ډلو کښې | چه سره مخامخ شوی دی | یوه ډله | جنګ کوله | په لاره کښې | دَ الله

سامان پروت وو چه (په بدر کښې) یو بل سره جنګیدلی وُو ، یو ټولی خو دَ الله تعالیٰ په لاره کښې جنګ کوله او بل

وَّاُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَاْيَ الْعَيْنِ ۗ

او بله (ډله) | (دَ) کافرانو (وه) | چه لیدل مسلمانانو دَ کافرانو | دوچنده دَ خپل ځان نه | په لیدلو | دَ سترګو سره

ټولے دَ کافرانو وُو ، مسلمانانو به په سترګو لیدل چه کافر دَ هغوی نه یو په دوه وُو (خو دَ ټیټې نه

وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً

او الله | قوت ورکوی | په خپل مدد سره | هغه چاته چه وغواړی | بیشکه | په دې کښې | عبرت دے

ثابته شوه چه) الله تعالیٰ د چا په حقله غواړی نو په خپل امداد سره د هغه تائید کوی، په دې واقعه کښې د سترګو

لِّاُولِی الْاَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زُیِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ

د کتونکو | د پاره ۔ | ښائسته کړے شوے | خلقو ته | محبت | (د) نفسانی خواهشاتو

خاوندانو له د عبرت سامان پروت دے. خلقو ته نفسانی خواهشونه ښائسته کړے شوی دی

مِنَ النِّسَآءِ وَالْبَنِیْنَ وَالْقَنَاطِیْرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ

لکه ښځې | او ځامن | او خزانې | جمع شوې | (د) سرو زرو

لکه ښځې او ځامن (شول) د سرو او سپینو ډیری (شول)

وَالْفِضَّةِ وَالْخَیْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ؕ ذٰلِكَ

او سپینو زرو | او اسونه | نخښے لګیدلے شوی | او څاروی | او فصل | دا (خو)

څوارلس شوی اسونه (شول) څاروی او پټے پټی (شول) دا د دنیا د

مَتَاعُ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٤﴾ قُلْ

سامان دے | د ژوند | د دنیا | او الله | سره دے | ښه ځاے د واپس ورتلو | ووایه

ژوند سازوسامان دے ۔ او (د آخرت) ډیرښه ژوند خو هم د الله تعالیٰ سره دے. (اے پیغمبره!)

اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَیْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ لِلَّذِیْنَ اتَّقَوْا

آیا خبر درکړم زهٔ تاسو ته | (چه) ډیر ښهٔ (دے) | له دے نه | د هغو خلقو د پاره کوم چه | پرهیزګاری

دی ته ووایه چه آیا زهٔ تاسو ته د (مال او اسباب) نه ښهٔ څیزونه وښایم؟ څوک چه پرهیزګاری هغوی د

عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِیْنَ فِیْهَا

د هغوی د رب سره | (هغه) باغونه دی | چه بهیږی به | لاندې د هغے نه | نهرونه | همیشه اوسیدونکی به وی | په هغو کښې

پاره د خپل رب سره داسې باغونه تیار دی چه د هغے لاندې ولے بهیږی، هغوی به په دے کښې همیشه اوسیږی

وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِیْرٌۢ

او ښځې (دی) | پاکیزه | او رضامندی | د الله | او الله | ښهٔ کوری

او پاکیزه بیبیانے به ئے ملګرے وی او الله تعالیٰ به ترے نه راضی وی او الله تعالیٰ د خپلو بندیانو

بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾ اَلَّذِیْنَ یَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا

بندګانو (ته) | هغه خلق کوم چه | وائی | اے زمونږه ربه! | بیشکه مونږ | ایمان راوړے دے

عمل وینی ګوری. دا هغه خلق دی چه وائی اے زمونږه پاکه ربه! مونږ په تا ایمان راوړے دے

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ اَلصّٰبِرِیْنَ وَالصّٰدِقِیْنَ

پس معاف کړه مونږ ته | ګناهونه زمونږ | او وساته مونږ | له عذاب د اور نه | چه صبر کوونکی | او رښتیا ویونکی

نو مونږ ته زمونږ ګناهونه وبخښه او د اور د عذاب نه مو په امان وساته، دوی صابره دی، رښتینی دی

وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾

او فرمانبردار | او خرڅ کوونکي | او معافي غوښتونکي دي | په وختونو د سحر کښې

فرمانبردار دي ، خير خيرات کوي ، او د شپې په وروستي پاروکښې د بخښنې دعا غواړي .

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ

ګواهي ورکړه الله | چه | نشته د بل معبود | سوا د هغه نه | او فرښتو | او علم والو (هم)

الله په دې خبره ګواه دے چه بغير د هغه نه بل خدائے نشته او فرښتے او عالمان هم په دې خبره ګواه دي .

النصف

قَآئِمًۢا بِالْقِسْطِ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٨﴾

(هغه) قائم (دے) | په انصاف باندې | نشته بل معبود | سوا د هغه نه | (چه) زبردست | د حکمت خاوند (دے)

(هم هغه دې کوم چه) په حق وانصاف سره کائنات سنبال کړي دي ، په د خدائي نه بل معبود نشته د اختيار او د حکمت خاوند دے .

اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ

بيشکه دين (حق) | په نزد د الله | اسلام دے | او اختلاف ونه کړو | هغو خلقو

بيشکه د الله په نزد (مقبول) دين يوازے اسلام دے . او اهل کتابو چه د علم راسيدلو

اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ؕ

کوموته چه ورکړې شوے وو کتاب | مګر | پس له هغه نه چه | راغلو هغوی ته | علم | د ضد نه | په مينځ د هغوی کښې

نه پس کوم اختلاف کړے دے د هغے وجه صرف دا وه چه په خپل مينځ کښې ئې ضد بازي وه ،

وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

او څوک چه | انکار وکړي | د الله د ايتونو نه | پس بيشکه الله | زر حساب (اخستونکے دے)

او څوک چه د الله د حکمونو نه انکار وکړي (نو هغه ته دې ياد وي چه) الله ډير زر حساب اخستونکے دے .

فَاِنْ حَآجُّوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ

پس که چرې | جګړه کوي هغوي تاسره | نو ووايه | سپارلے دے ما | خپل مخ | الله ته | او هغه چا چه

نو که اوس هم دوي تاسره جګړه کوي نو ورته ووايه چه ما او زما پيروکارو د الله حکم ته غاړه ده

اتَّبَعَنِ ؕ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيّٖنَ ءَاَسْلَمْتُمْ ؕ

پيروي ئې وکړه زما | او ووايه | هغو خلقو ته (چا ته چه) | ورکړے شو کتاب | او نالوستونکو ته | ايا اسلام راوړې دې تاسو؟

ايښے ده . او د اهل کتابو او د اميانو (مشرکانو) نه تپوس وکړه چه ايا تاسو هم د هغه حکمونو ته غاړه ايښے ده ؟

فَاِنْ اَسْلَمُوْا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا

پس که چرې | اسلام راوړو هغوي | نو بيشکه | بيا موندله هغوي سمه لار | او که چرے | هغوي مخ واړولو | پس بيشکه

نو که غاړه ئې کيښوده نو سمه لار ئې بيا موندله . او که چرے نافرماني ئې وکړه نو هغوي پريږده ځکه

عَلَيْكَ الْبَلٰغُ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ ۧ اِنَّ الَّذِيْنَ

ع ١١/١٠

چه لازم دي په تا | پيغام رسول | او الله | ښه ګورې | بندګانو ته | بيشکه هغه خلق (کوم چه)

په تا باندې صرف (د حکمونو) رسول فرض دي او الله د بندګانو کاروبار ويني ګوري . يقيناً کوم خلق چه

يَكۡفُرُوۡنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقۡتُلُوۡنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيۡرِ حَقٍّ ۙ وَّيَقۡتُلُوۡنَ

انکارکوی | دَ الله دَ ایتونو | او وژنی | پیغمبران | په ناحقه | او وژنی

دَ الله دَ حکمونو نه انکارکوی ، او په ناحقه پیغمبران وژنی ، او هر هغه څوک

الَّذِيۡنَ يَاۡمُرُوۡنَ بِالۡقِسۡطِ مِنَ النَّاسِ ۙ فَبَشِّرۡهُمۡ

هغه خلق چه | حکم کوی | دَ انصاف کولو | له خلقو نه | پس زیرے ورکړه هغوی ته

وژنی چه (دَ خلقو ترمینځه) دَ عدل او انصاف کولو حکم ورکوی ، نو دغه کسانو ته دَ دردناک

بِعَذَابٍ اَلِيۡمٍ ﴿٢١﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيۡنَ حَبِطَتۡ اَعۡمَالُهُمۡ فِى الدُّنۡيَا

دَ عذاب | دردناک | هم دا | هغه خلق دی | چه ضائع شول | عملونه دَ دوی | په دُنیا

عذاب زیرے ورکړه ۔ دا هغه (بد بخت) کسان دی چه په دُنیا او اخرت دواړو کښے ئے عملونه

وَالۡاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمۡ مِّنۡ نّٰصِرِيۡنَ ﴿٢٢﴾ اَلَمۡ تَرَ اِلَى الَّذِيۡنَ

او اخرت کښے | او نهٔ به وی دَ دوی | څوک مدد ګار | ایا نهٔ دی کتلی تا | هغو خلقو ته چه

عبث لاړل ۔ او دَ هغوی مدد ګاران هیڅوک هم نشته ۔ (اے پیغمبره) ایا تا دَ هغو خلقو په حال باندے

اُوۡتُوۡا نَصِيۡبًا مِّنَ الۡكِتٰبِ يُدۡعَوۡنَ اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ

ورکړے شوے دے هغوی ته | یوه برخه | له کتاب نه | هغوی رابللے شی | دَ الله دَ کتاب طرف ته

غور نهٔ دے کړے چا ته چه دَ کتاب (دَ علم) څهٔ حصه ورکړے شوے ده کله چه هغوی دَ الله کتاب ته په دے غرض

لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيۡقٌ مِّنۡهُمۡ وَهُمۡ مُّعۡرِضُوۡنَ ﴿٢٣﴾

چه فیصله وکړی هغه | په هغوی کښے | بیا | مخ ګرځوی | یوه ډله | له هغوی نه | او هغوی | مخ ګرځوونکی دی

رابللے شی چه دَ هغوی ترمینځه دَ جګړو فیصله وکړی نو دَ هغوی یوه ډله ترے نه څنګ وکړی او هغوی همیشه دَ حق نه مخ

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ قَالُوۡا لَنۡ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّاۤ اَيَّامًا مَّعۡدُوۡدٰتٍ

دا | ځکه چه هغوی | وائی | هیڅ کله به نهٔ رسیږی موږ ته | اور | مګر | څو ورځے | دَ شمیر

ګرځوونکی دی ۔ دا ځکه چه دَ هغوی دا خیال دے چه بغیر دَ شمیر دَ یو څو ورځو نه موږ ته به هیڅکله دَ دوزخ اور نه رارسیږی

وَغَرَّهُمۡ فِىۡ دِيۡنِهِمۡ مَّا كَانُوۡا يَفۡتَرُوۡنَ ﴿٢٤﴾ فَكَيۡفَ اِذَا

او دوکه ورکړه هغوی ته | دَ هغوی په دین کښے | دَ هغوی له ځانه جوړو شوو خبرو | پس څهٔ (حال به وی) هر کله چه

او دَ دین په معامله کښے هغوی دَ هغوی خبرو په دوکه کښے اچولی دی کومے چه هغوی دَ ځانه جوړوی ۔ (غور وکړئ) دَ هغوی

جَمَعۡنٰهُمۡ لِيَوۡمٍ لَّا رَيۡبَ فِيۡهِ ۟ وَوُفِّيَتۡ كُلُّ نَفۡسٍ

موږ جمع کړو هغوی | په هغه ورځ | چه هیڅ شک نشته | په هغے کښے | او پوره به ورکړے شی | هر یو کس ته

به څهٔ حال وی چه موږ هغوی دَ قیامت په ورځ راجمع کړو دَ کوم په راتلو کښے چه هیڅ شک نشته ۔ او هر یو ته به دَ خپل عمل

مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُوۡنَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الۡمُلۡكِ

کوم چه هغهٔ عمل وکړو | او (په) هغوی | به ظلم وَنهٔ کړے شی | ووایه | اے الله ! | اے مالکه دَ بادشاهئ

پوره پوره بدله ورکړے شی او په هغوی به بالکل ظلم نهٔ کیږی (اے پیغمبره !) ته ووایه چه اے الله ! دَ بادشاهئ واکداره

تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ

ته ورکوې | حکومت | چا ته چه غواړې | او واپس اخلې | حکومت | دَ چا نه چه | غواړې

چاله چه غواړې حکومت ورکوې او دَ چا نه چه غواړې حکومت اخلې ،

وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ ۖ بِيَدِكَ

او عزت ورکوې | چا ته چه غواړې | او ذلت ورکوې | چا ته چه غواړې | ستا په لاس کښې (دی)

او چاله چه ته غواړې نو عزت ورکړې او څوک چه ته غواړې نو ذلیل ئې کړې ، ټول خیر ستا په

الْخَيْرُ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ

خیر | بیشکه ته یې | په ټولو څیزونو | قادر | ته داخلوې | شپه

لاس کښې دی. بیشکه چه ته په هر څهٔ قدرت لرې. ته شپه په ورځ کښې

فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۖ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ

په ورځ کښې | او داخلوې | ورځ | په شپه کښې | او بهر ته راوباسې | ژوندے

ننباسې ، او ورځ په شپه کښې ننباسې ، او دَ مړی نه ژوندے

مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۖ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ

له مړی نه | او راوباسې | مړے | دَ ژوندی نه | او ته رزق ورکوې | چا ته چه غواړې

راوباسې ، او دَ ژوندی نه مړے راوباسې ، او چاله چه ته غواړې بې حسابه

بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَّا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ

بې حسابه | بکار دی چه ونهٔ نیسي | مسلمانان | کافرانو لره | دوستان

روزی ورکوې. مؤمنان دِ کافران هیچرې خپل ځان له نهٔ دوستان کوی

مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ

بغیر له مؤمنانو نه | او څوک چه وکړی | دا ئې | پس نهٔ دے | دَ الله (دَ طرف نه)

بغیر له مؤمنانو نه . او (یاد ساتئ) چا چه دا ئې وکړل دَ هغهٔ دَ الله سره هیڅ تعلق

فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ

په هیڅ څیز کښې | مګر | (په دې صورت کښې) چه تاسو له بچ کیدل وي دَ هغوی نه | دَ هغهٔ ویرې نه | او ویروی تاسو

نشته ، مګر په دې صورت کښې (ظاهری تعلق ساتلے شئ) چه تاسو ته دَ هغوی دَ طرف نه څهٔ ویرې وی او (یاد ساتئ)

اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ إِن تُخْفُوا

الله | دَ خپل ذات نه | او خاص دَ الله طرف ته | واپس تلل دی | ووایه | که چرې تاسو پټ ساتئ

چه الله تاسو دَ خپل ذات (دَ عظمت) نه ویروی او (آخر) هم الله طرف ته واپس تلل دی. (اے پیغمبره!) ورته ووایه چه که تاسو

مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللَّهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا

څهٔ چه | ستاسو په سینو کښې (دی) | یا هغه تاسو ښکاره کړئ | پوهه دے په هغې الله | او هغه پوهه دے | په هغه څهٔ

دَ خپل زړهٔ خبرې پټې وساتئ او که څرګندې ئې کړئ خو هغه خدائے ته معلومې دی. او په اسمانونو کښې

فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ

چه په آسمانونو کښې (دي) | او څۀ چه | په زمکه کښې (دي) | او الله | په ټولو څیزونو

او په زمکه کښې هر څۀ چه دي ټول الله ته ښکاره دي . او الله په هر څۀ باندې پوره پوره

قَدِیْرٌ ﴿۲۹﴾ یَوْمَ تَجِدُ کُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَیْرٍ

قادر دے | هغه ورځ چه | بیا به مومي | هر یو کس | څۀ چه | ؤکړل هغه | له نیکئ نه

قدرت لرونکے هغه ورځ زیاده (لرې) کله چه به هر یو نفس د خپلو نیکو کارونو نتیجه موجود

مُحْضَرًا ۚۛ وَّمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوْٓءٍ ۚۛ تَوَدُّ لَوْ

حاضر خپل وړاندې | او هغه څۀ چه کړي دي هغه | له بدئ نه | خوښوي به هغه | چه کاش (دې)

بیا مومي . او د خپلو بدو کارونو نتیجه هم . آرزو به کوي چه کاش!

اَنَّ بَیْنَهَا وَبَیْنَهٗۤ اَمَدًۢا بَعِیْدًا ؕ وَیُحَذِّرُکُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ؕ

د هغه (بدئ) او د هغه ترمینځه | فاصله | اوږده | او ویروي تاسو | الله | له خپل ځان نه

د هغه او د دې ورځې ترمینځه یو اوږده موده وے . او الله تاسو د خپل ځان نه ویروي .

وَاللّٰهُ رَءُوْفٌ ۢ بِالْعِبَادِ ﴿۳۰﴾ قُلْ اِنْ کُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ ع ۱۰ ۱۱

او الله | ډیر مهربان (دے) | په بندګانو | ؤوایه | که چرے تاسو | محبت ساتئ | د الله سره

او الله د خپلو بندیانو ډیر زیات خیرخواه دے . (اے پیغمبره!) ؤوایه که چرے تاسو په رښتیا د الله سره مینه لرئ

فَاتَّبِعُوْنِیْ یُحْبِبْکُمُ اللّٰهُ وَیَغْفِرْ لَکُمْ ذُنُوْبَکُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ

نو زما پیروي ؤکړئ | محبت به ؤکړي تاسو سره الله | او معاف به کړي تاسو ته | ستاسو ګناهونه | او الله | بخښونکے

نو زما پیروي ؤکړئ ، الله به تاسو سره مینه ؤکړي او ستاسو ګناهونه به ؤبخښي ، او الله بخښونکے

رَّحِیْمٌ ﴿۳۱﴾ قُلْ اَطِیْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ

مهربان دے | ؤوایه | حکم ومنئ | د الله | او د رسول | پس که چرے | مخ واړوي | پس بیشکه

مهربان دے . (دوی ته) ؤوایه چه د الله او د هغهٔ د رسول حکمونه منئ . نو که دوی ترے نه په شا شول

اللّٰهَ لَا یُحِبُّ الْکٰفِرِیْنَ ﴿۳۲﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰۤی اٰدَمَ وَنُوْحًا

الله | نه خوښوي | کافران | بیشکه الله | غوره کړل | آدم | او نوح

نو الله د نافرمانو خلقو سره هیڅ کله مینه نهٔ کوي . الله حضرت آدم او حضرت نوح او د

وَّاٰلَ اِبْرٰهِیْمَ وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ ﴿۳۳﴾ ذُرِّیَّةًۢ

او خاندان د ابراهیم | او کورنئ د عمران | په عالمونو باندې | (چه) اولاد (دی)

حضرت ابراهیم اولاد او د عمران صاحب اولاد د نورو ټولو خلقو نه غوره کړي دي . دا د یو بل

بَعْضُهَا مِنْۢ بَعْضٍ ؕ وَاللّٰهُ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿۳۴﴾ اِذْ قَالَتِ

د یو بل | او الله | اوریدونکے | پوهه دے | هر کله چه ؤویل

سلسلے خلق دي او د یو بل د کورنئ دي او الله هر څۀ اوري په هر څۀ پوهه دے . (هغهٔ اوریدل) کوم

امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّیْ نَذَرْتُ لَكَ مَا فِیْ بَطْنِیْ
ښځې | دَ عمران | اے زما ربه! | بیشکه ما نذر دٔ منلو | تا ته | څهٔ چه زما په ګېډه کښې دی
وخت چه دَ عمران ښځې وُوئیل چه اے زما ربه! زهٔ (دَ هغې ماشوم) ستا په نامه منښته کوم چه زما په ګېډه کښے پروت دے

مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّیْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿٣٥﴾
ازاد کړے شوے | پس قبول کړه | له مانه | بیشکه ته یې | اورېدونکے | پوهه
هغه به (ستا کارته) ازاد وی نو زما منښته قبوله کړه، ته هرڅهٔ اورې (او زما په نیت) ښهٔ پوهه یې۔

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّیْ وَضَعْتُهَاۤ اُنْثٰىؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ
پس هر کله چه | وُزېږوله دٔ هغه | نو وُوئیل هغې | اے زما ربه! | بیشکه ما وُزېږوله دا | جینۍ | او الله | پوهه دے
نو هر کله چه دَ هغې جینۍ وُزېږېدله نو وُئے وئیل اے زما ربه! دا خو مې لُور وُشوه۔ او الله ته ښهٔ معلومه ده

بِمَا وَضَعَتْؕ وَلَیْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰىۚ وَاِنِّیْ سَمَّیْتُهَا مَرْیَمَ
په هغه څهٔ چه دٔے وُزېږوُلو | او نهٔ دے | هلک | پشان دَ جینۍ | او ما دَ هغې نوم کېښودو | مریم
چه دَ هغې څهٔ شوی دُو (هلک که جینۍ) او نارینه دَ زنانه په شان نهٔ وی، او ما په دے بانډې مریم نوم کېښودو

وَاِنِّیْۤ اُعِیْذُهَا بِكَ وَذُرِّیَّتَهَا مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ ﴿٣٦﴾
او بیشکه زهٔ | په پناه کښے ورکوم دا | ستا | او دَ دے اولاد (هم) | له شیطان | مردود نه
او زهٔ دا جینۍ او دَ دے اولاد دَ لعنتی شیطان دَ شره نه ستا په پناه کښې درکوم۔

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّاَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۙ
پس قبوله کړه دا | رب دَ دے | په قبلولو | ښو سره | او وُزېږوله ئے کړه دا | په زېږولو | ښو سره۔
نو الله هغه جینۍ په ښهٔ شان سره قبوله کړه، او ډېره نیکه ئے لویه کړه۔

وَّكَفَّلَهَا زَكَرِیَّاؕ ۚ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَیْهَا زَكَرِیَّا الْمِحْرَابَ ۙ
او په حواله ئے کړه دا | زکریا ته | هر کله چه به | داخلیدو | هغې ته | زکریا | په حجره کښے
او زکریا علیه السلام ئے دَ هغې سرپرست کړو۔ هر کله چه به زکریا علیه السلام دَ هغې (مریم) کوټې ته ورننوتو

وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ یٰمَرْیَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا ؕ
نو موندله به دهٔ | دَ هغې سره | روزی | وُوئیل دهٔ | اے مریم! | له کوم ځائے نه ده تاله | دا (روزی)
نو هلته به ئے دَ هغې سره دَ خوراک څیزونه موندل، دَ هغې نه ئے تپوس وُکړو چه اے مریم! دا درسره دَ کوم ځائے نه

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ یَرْزُقُ مَنْ یَّشَآءُ
وُوئیل دے | دا | له طرفه دَ الله نه ده | بیشکه الله | روزی ورکوی | چاله چه وُغواړی
راغلی دی؟ هغې جواب ورکړو چه دا دَ الله دَ طرف نه راغلی دی، بیشکه الله چه چاله وغواړی نو بے حسابه روزی

بِغَیْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِیَّا رَبَّهٗ ۚ قَالَ رَبِّ
بے حسابه | دغه وخت | دُعا وکړه | زکریا ؑ | دَ خپل رب نه | وُوئیل دهٔ | اے زما ربه!
ورکوی - په دغه وخت کښې حضرت زکریا ؑ دَ خپل رب نه سوال وُکړو وُئے وئیل چه اے زما ربه!

هَبْ لِیْ مِنْ لَّدُنْكَ ذُرِّیَّةً طَیِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِیْعُ الدُّعَآءِ ﴿۳۸﴾
راکړه ماته | دَ خپل طرف نه | اولاد | پاک | بیشکه ته یې | اورېدونکے | دَ دُعا
ماله دَ خپل دَرَ نه پاکیزه اولاد راکړه ، بیشکه ته دَ هرچا دُعا ګانے اورې ـ

فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ یُّصَلِّیْ فِی الْمِحْرَابِ ۙ اَنَّ اللّٰهَ
پس اواز ورکړو هغهٔ ته | فرښتو | او هغه | ولاړ وو | مونځ ئے کولو | په محراب کښے | چه بیشکه | الله
دَ دے په جواب کښے فرښتو هغهٔ ته اووئیل او هغه په محراب کښے په مونځ بانډې ولاړ وو ، چه الله تا له دَ حضرت

یُبَشِّرُكَ بِیَحْیٰی مُصَدِّقًۢا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَیِّدًا
زیرے درکوی تاته | دَ یحییٰ ؑ | چه تصدیق به کوی | دَ یو کلمے (عیسیٰ ؑ) | دَ الله | او سردار (به وی)
یحییٰ (دَ پیدا کیدو) زیرے درکوی چه هغه به دَ خدائے دَ یو کلمے (حضرت عیسیٰ ؑ) تصدیق کوی او سردار به وی

وَّحَصُوْرًا وَّنَبِیًّا مِّنَ الصّٰلِحِیْنَ ﴿۳۹﴾ قَالَ رَبِّ
او (نفس) منع کوونکے | او نبی | دَ نیکانو نه | عرض ئے وکړو | اے زما ربه!
او خپل نفس به په قابو کښے ساتی ، پیغمبر به وی او دَ نیکانو په قول کښے به شامل وی ـ (زکریا ؑ) ووئیل ، اے الله !

اَنّٰی یَكُوْنُ لِیْ غُلٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِیَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِیْ عَاقِرٌ ۚ
څنګه به وی | زما | هلک | او رسیدلے دے ماته | بوډاوالے | او زما ښځه | شنډه ده
ماکره به هلک څنګه پیدا شی ؟ زهٔ خو بوډا شوے یم ، او ښځه م شنډه ده

قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ یَفْعَلُ مَا یَشَآءُ ﴿۴۰﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ
وَ ئے فرمائیل | هم دغه شان | الله | کوی | څهٔ چه غواړی | وَ ئے وئیل | اے زما ربه! | مقرر کړه
(فرښتے ورته) اووئیل چه هم دغسے به کیږی ، الله چه څهٔ غواړی هغه کیږی ـ زکریا ؑ ووئیل اے زما ربه! ماله یوه

لِّیْٓ اٰیَةً ۚ قَالَ اٰیَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ
ما دَ پاره | (څهٔ) نخښه | وَ ئے فرمائیل | نخښه ستا دا ده | چه خبرے به نهٔ شے کولے ته | دَ خلقو سره | درے
نخښه مقرره کړه (فرښتے) ووئیل چه تا دَ پاره دا نخښه شوه چه درے ورځے به دَ اشارے نه بغیر چا سره

اَیَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ۗ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِیْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِیِّ
ورځے | مګر په اشاره | او یاد وه | رب خپل | ډیر | او تسبیح وایه | ماښام
خبرے نهٔ شے کولے او (په شکر یه کښے) الله ډیر ډیر یاد وه ، او سحر ماښام دَ هغهٔ تسبیح

وَالْاِبْكَارِ ﴿۴۱﴾ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ یٰمَرْیَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىكِ ۴ ع ۱۱ ۱۲
او صَبا | او هرکله چه | وُوئیل | فرښتو | اے مریم! | بیشکه الله | غوره کړے ته
بیانوه ـ او (دا هم یاد کړه) هرکله چه فرښتو ووئیل اے مریم ! الله ته غوره کړے یې او ته ئے

وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰىكِ عَلٰی نِسَآءِ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۴۲﴾ یٰمَرْیَمُ اقْنُتِیْ
او پاکه ئے کړے ته | او غوره ئے کړے ته | په ښځو | دَ عالمونو بانډې | اے مریم! | فرمانبرداری کوه
پاک پاکیزه ساتلے یې او ته ئے دَ دُنیا په ټولو ښځو بانډې غوره کړے یې ـ اے مریم ! دَ خپل رب

لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ

دَ خپل رب | او سجده کوه | او رکوع کوه | رکوع کوونکو سره | دا | خبرونه دي

اطاعت کوه ، هغه ته سجده کوه او څوک چه الله ته عاجزي کوي هغوي سره ته هم عاجزي کوه . (اے پیغمبره!) دا د غیبو

الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ؕ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ

دَ غیب | کوم چه مونږ وحی کوو | ستا طرف ته | او ته نه وے | دَ هغوي سره | هرکله چه هغوي غورزول

خبرونه دي چه مونږ ئے تاته په وحی درکوو او ته هغه وخت حاضر نه وے چه (دَ هیکل) هغه (خادمانو) خپل خپل

اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۪ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ

خپل قلمونه | چه څوک به دَ هغوي نه | سرپرست وي | دَ مریم | او ته نه وے | دَ هغوي سره

قلمونه په دے غرض غورزول چه څوک به دَ مریم سرپرست شي او نه وې سره هغه وخت موجود وے چه هغوي

اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ

هغه وخت چه هغوي جګړه کوله | هرکله چه ووئیل | فرښتو | اے مریم! | بیشکه الله | زیرے درکوي تاته

په خپل مینځ کښے جګړه کوله ، کله وخت چه فرښتو ورته ووئیل ، اے مریم! الله تاله دَ خپل فرمان

بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۖ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا

دَ خپل یو حکم | چه نوم دَ هغه | مسیح | عیسیٰ | ځوئے دَ مریم دے | دَ مرتبے خاوند به وي

زیرے درکوي ، دَ هغه نوم به مسیح عیسیٰ ابن مریم وي په دُنیا او آخرت

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ

په دُنیا او آخرت کښے | او له نزدے شوو نه به وي الله | او هغه به خبرے کوي | دَ خلقو سره

دواړو کښے به عزتمند وي او الله ته به په نزدے خلقو کښے شمیروي او خلقو سره به په زانګو کښے

فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَّمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ رَبِّ

په زانګو کښے | او په پوخ عمر کښے | او | دي به له نیکانو نه | هغے ووئیل | اے زما ربه!

هم خبرے کوي او په زوړ والي کښے هم او دَ نیکو کارو نه به وي . حضرت مریمؑ ووئیل اے زما ربه !

اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ ؕ قَالَ

څنګه | به وي | زما | ځوئے | او | نه دے رارسولے ماته لاس | چا بنیادم | وُ فرمائیل

زما به لا څنګه ځوئے کیږي ماته خو چا نارینه لاس (نه دے) هم راوړے نه دے . فرښتے وُوئیل

كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ

هم دغه شان | الله | پیدا کوي | څه چه وغواړي | هرکله چه فیصله کوي | (دَ یو) کار | پس بیشکه چه | وائي

دغسے به کیږي الله چه څه غواړي هغه پیدا کوي ، هغه چه دَ یو کار فیصله وُکړي نو وې ته وُوائي چه

لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ

هغه کار ته چه شه | پس هغه شي | او هغه به زده کوي هغه ته | کتاب | او پوهه | او تورات

وُشه نو هغه کار وُشي . او هغه ته به الله دَ کتاب ، دَ حکمت دَ تورات او انجیل

وَالْاِنْجِيْلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُوْلًا اِلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۙ۬ اَنِّيْ

او انجیل . | او (جوړ به کړي هغه) رسول | دَ بني اسرائیلو طرف ته | چه ما

او دَ بني اسرائیلو دَ پاره به ئې رسول مقرر کړي (چه ورته به وائي) ما دَ الله دَ علم ورکوي.

قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۙ اَنِّيْٓ اَخْلُقُ لَكُمْ

راوړے دہ تاسو ته | نخښه | ستاسو دَ رب طرف نه | چه زهٔ | جوړوم | تاسو لہ

طرف نه تاسو ته یوه غټه نخښه راوړے ده ، چه زهٔ ستاسو په وړاندې دَ خټې نه دَ

مِّنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيْهِ فَيَكُوْنُ طَيْرًاۢ

له خټې نه | په شان دَ شکل دَ مارغهٔ | بیا پوکے کوم زهٔ | په هغې کښې | نو شي به هغه | مارغهٔ

مارغهٔ په شان یو شکل جوړوم ، بیا پکښې پوکے ورکوم ، نو هغه به دَ خدائے په حکم

بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَاُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُحْيِ الْمَوْتٰى

په حکم دَ الله | او رغوم زهٔ | پیدائشي ړوند | او برګ | او ژوندي کوم | مړي

مارغهٔ شي ، او پیدائشي ړوند او برګ رغوم ، او دَ الله په حکم مړي

بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَمَا تَدَّخِرُوْنَ ۙ فِيْ بُيُوْتِكُمْ ؕ

دَ الله په حکم سره | او خبر درکوم تاسو ته | څه چه | تاسو خورئ | او څه چه تاسو ذخیره کوئ | په خپلو کورونو کښې

ژوندي کوم او دا درته ښودلے شم چه تاسو څه خوړلي دي او څهٔ مو په کورونو کښې ذخیره کړي دي.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٤٩﴾

بیشکه | په دے کښې | نخښه ده | تاسو دَ پاره | که چرے | یئ تاسو | ایمان راوړونکي .

یقیناً په دے کښې تاسو دَ پاره غټ دلیل موجود دے که تاسو چرے یقین کوئ .

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَلِاُحِلَّ لَكُمْ

او تصدیق کوونکے | دَ هغه څهٔ چه | زمانه وړاندې دي | له تورات نه | او چه زهٔ حلال کړم | تاسو دَ پاره

او (څکه راغلے یم چه) دَ تورات تصدیق وکړم چه زما نه وړاندې (نازل شوے) وو . او دے دَ پاره چه څنې هغه

بَعْضَ الَّذِيْ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ

څنې هغه (څیزونه) کوم چه | حرام کړے شوي وو | په تاسو | او ما راوړے ده تاسو ته | نخښه

څیزونه چه تاسو باندې حرام کړے شوي وُو حلال کړم او ما تاسو ته ستاسو دَ رب دَ طرف نه نخښه

مِّنْ رَّبِّكُمْ ۟ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿٥٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ

ستاسو دَ رب طرف نه | پس ووېرېږئ دَ الله نه | او زما حکم ومنئ | بیشکه | الله | زما رب

راوړے ده ، نو دَ الله نه ووېرېږئ او زما پیروي وکړئ . الله زما هم رب دے

وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّآ اَحَسَّ

او ستاسو رب دے | نو عبادت وکړئ دَ هغهٔ | هم دا ده | لار ده | سمه | پس هر کله چه | محسوس کړو

او ستاسو هم رب دے نو دَ هغهٔ عبادت کوئ ، هم دا نیغه لار ده . نو هر کله چه عیسیٰ علیه السلام

عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنصَارِيٓ إِلَى اللَّهِ ۖ قَالَ

عیسیٰ | د هغوی نه | انکار | (نو) ووئیل | څوک دي زما مدد ګاران | د الله د پاره | ووئیل

محسوس کړو چه بنی اسرائیل (زمانه) انکار کوی نو هغه ووئیل چه د الله په لار کښې څوک زما امداد کوی؟ حواریانو ورته

الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا

حواریانو | موږ یو | مدد ګاران د الله | موږ ایمان راوړو | په الله | او ګواه شه ته | په دے چه موږ

جواب ورکړو چه موږ د الله (په لار کښې ستا) مدد ګار یو، موږ په الله ایمان راوړے او ته په دے خبره ګواه اوسه چه

مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا

فرمانبرداره یو | اے زموږ ربه! | موږ ایمان راوړو | په هغه څه چه | نازل کړو تا | او موږ پیروی وکړه

موږ د الله حکمونو ته غاړه ایښے ده. اے الله! څه چه تا نازل کړی دی زموږ په هغې ایمان دے او موږ د رسول پیروی

الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ

د رسول | پس ولیکه موږ | د ګواهانو سره | او هغوی پټ تدبیر وکړو | او الله هم پټ تدبیر وکړو

کړے ده نو موږ هم د ګواهانو په فهرست کښې ځان سره ولیکه. او بنی اسرائیلو (د عیسیٰ خلاف) پټ تدبیرونه وکړل او

وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ

او الله | بهتر دے | له ټولو تدبیر کوونکو نه | هرکله چه ووئیل | الله | اے عیسیٰ! | بیشکه زه ستا پوره پوره اخستونکے یم

الله (د هغوی مخالف) تدبیر اختیار کړو او الله ډیر ښه تدبیر کوونکے دے. (هغه واقعه یاد کړه) کله چه الله وفرمائیل اے عیسیٰ زه به تا

وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ

او ستا اوچتونکے یم | خپل طرف ته | او پاکوونکے یم ستا | له هغه کسانو نه | چه کافر شول | او جوړوم به

واپس واخلم او خپل طرف ته به دې راوخیژوم او د کافرانو (د تهمت) نه به دې پاک کړم ، او ستا پیروی

الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۖ

هغه خلق (چه) | ستا پیروی کوی | غالب | په هغو باندې | چه کافر شول | د قیامت تر ورځے پورے

کوونکی خلق به تر قیامته پورے د منکرانو د پاسه کړم ، بیا ستاسو

ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ

بیا | زما طرف ته | ستاسو واپس راتلل دی | بیا به زه فیصله وکړم | ستاسو په مینځ کښې | په هغه څه کښې چه تاسو په هغې کښې

(ټولو) زما طرف ته واپس راتلل دی، بیا به ستاسو په مینځ کښې د هغې خبرے فیصله وکړم په کومه کښې چه

تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا

اختلاف کولو | پس | هغه خلق چه | کافر دی | هغوی له به عذاب ورکړم | عذاب سخت

تاسو د یو بل سره اختلاف کولو. نو چا چه کفر غوره کړے دے، هغوی له به په دنیا او آخرت دواړو کښې

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ

په دنیا کښې | او آخرت (کښې) | او نشته دے د هغوی | څوک مدد ګار | لیکن | کوم خلق چه

سخته سزا ورکړم ، او هیڅوک به د هغوی امداد نه کوی. او چا چه ایمان

أٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ

ایمان راوړی | او عملونه وکړل نیک | پس پوره به ورکړی (الله) هغوئ | د هغوی اجرونه | او الله

راوړے دے او د نیکئ کارونه ئے وکړل نو هغوی له به الله پوره پوره اجرونه ورکړی ۔ او د الله

لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ۝٥٧ ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ

دوست نه لری | ظالمان | دا | مونږ تلاوت کوو | په تا باندې | چه ایتونه دی

بے انصافه خلق خوښ نه دی ۔ (اے پیغمبره!) دا چه مونږ تا ته اورووو ۔ دا (مونږ) ایتونه او د

وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ۝٥٨ اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ؕ

او ذکر دے | حکمت والا | بیشکه | مثال | د عیسیٰ | د الله په نزد | په شان د مثال د ادم دے

حکمت نه ډک نصیحتونه دی ۔ د عیسیٰ علیه السلام مثال د الله په نزد د ادم علیه السلام پشان دے ۔

خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝٥٩

پیدا ئے کړو هغه | له خاورونه | بیا ئے | وویل | هغه ته | (چه) شه | پس هغه شو ۔

الله هغه د خاورے نه پیدا کړو بیا ئے ورته وویل چه ژوندے شه نو هغه ژوندے شو ۔

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ۝٦٠ فَمَنْ

دا (امر) حق دے | ستا د رب د طرف نه | پس مه کیږه ته | له شک کوونکو نه | پس څوک چه

دا ربښتینے حقیقت دے چه د الله تعالیٰ د طرف نه تا ته بیان شوے دے نو په دے کښے شک مه کوه ۔ نو څوک چه

حَآجَّكَ فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ

جګړه کوی تاسره | په دے کښے | پس له هغے نه چه | راغلو تا ته | علم | نو ووایه

تاسره په دے مسئله کښے د صحیح علم راتلو نه پس هم جګړه کوی نو ورته ووایه چه

تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ

راشئ | چه موږ راوبلو | خپل ځامن | او ستاسو ځامن | او خپلے ښځے | او ستاسو ښځے

راځئ مونږ خپل ځامن راوبلو تاسو خپل ځامن ، مونږ خپلے ښځے راوبلو او تاسو خپلے ښځے

وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ۟ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ

او خپل ځانونه | او ستاسو ځانونه | بیا به په زارئ دعا وکړو | پس وبه ګرځوو مونږ | لعنت | د الله

او مونږ خپله هم موجود یو او تاسو هم موجود یئ بیا الله ته په عاجزئ سره دا سے دعا وکړو چه څوک دروغژن وی

عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ۝٦١ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ

په دروغژنو باندې | بیشکه | هم دا دے | بیان | ربښتونے | او نشته دے بل څوک معبود

په هغوی د الله لعنت ووروی ، دا بالکل ربښتینی واقعات دی ، او د الله نه سوا بل

اِلَّا اللّٰهُ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٦٢ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ

سوا د الله نه | او بیشکه الله دے | غالب | خاوند د حکمت | پس که چرے هغوی مخ واړوی | نو بیشکه | الله

معبود نشته ۔ او بیشکه چه الله په هر چا غالب دے او په هر کار کښے حکمت لری ۔ نو که دوی د مقابلے نه مخ وګرځوی نو

عَلِيمٌۢ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا إِلٰى كَلِمَةٍ

بنهٔ پوهه دے | په تباکارو باندې | ووایه | اے اهل کتابو! | راشئ | د یوے خبرے طرف ته

الله ته فسادیان خلق ډیر ښهٔ معلوم دي۔ (اے پیغمبره! دوی ته) ووایه چه اے اهل کتابو! راشئ چه په یوه خبره

سَوَآءٍۢ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ

چه برابره ده | په مینځ زمونږ کښے | او په مینځ ستاسو کښے | چه عبادت به نهٔ کوو | سوا | د الله نه

(متفق شو) چه زمونږ او ستاسو ترمینځه برابره ده دا چه مونږ د الله نه سوا د بل چا عبادت نهٔ کوو، نهٔ

وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا وَّلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللّٰهِ

او شریک به نهٔ جوړوو | د هغهٔ | هیڅ څیز | او نهٔ به جوړوی | ځنے زمونږه | نورو ځنے | پروردګاران | سوا د الله نه

د هغهٔ څوک شریک جوړ کړو، او نه به خدایان په خپل مینځ کښے یو بل ته رب نهٔ وایو

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ

پس که چرے هغوی مخ واړوی | نو ووایه | ګواهان اوسئ | په دے چه مونږ مسلمانان یو | اے اهل کتابو!

نو که هغوی تر دے نه مخ واړوی نو تاسو ورته ووایئ چه تاسو ګواه وسئ چه مونږ خو فرمانبردار یو۔ اے اهل کتابو!

لِمَ تُحَآجُّونَ فِيٓ إِبْرٰهِيمَ وَمَآ أُنْزِلَتِ التَّوْرٰىةُ وَالْإِنْجِيلُ

ولے جګړه کوئ تاسو | د ابراهیم په حقله | او نهٔ دی نازل شوے | تورات | او انجیل

تاسو ولے د ابراهیم په حقله (مونږ سره) جګړے کوئ؟ او تورات او انجیل دواړه خو د هغهٔ نه پس نازل شوی

إِلَّا مِنْۢ بَعْدِهٖ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هٰٓأَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ حٰجَجْتُمْ فِيمَا

مګر | د هغهٔ نه پس | ایا نهٔ پوهیږئ تاسو | هئه! تاسو خو | هغه خلق یئ | چه جګړه وکړه تاسو | په هغه خبره کښے

دی، ایا تاسو (دومره هم) نهٔ پوهیږئ؟ په هغه مسئلو کښے خو تاسو بے جګړے وکړے په

لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ ۚ

د کومے چه تاسو ته علم وو | پس ولے جګړه کوئ تاسو | په هغه کښے | چه نشته دے تاسو ته | په هغے | پوهه

کومو چه تاسو (لږ ډیر) پوهیدئ، نو اوس په هغو مسئلو کښے ولے بحث نه کوئ چه تاسو ته هیڅ خبر نهٔ یئ، او

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرٰهِيمُ يَهُودِيًّا

او الله پوهیږی | او تاسو | نهٔ پوهیږئ | نهٔ ؤو | ابراهیم | یهودی

الله ډیر ښهٔ پوهه دے او تاسو نهٔ پوهیږئ۔ ابراهیم علیه السلام نهٔ خو یهودی وو،

وَّلَا نَصْرَانِيًّا وَّلٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا ۗ وَمَا كَانَ

او نهٔ نصرانی | لیکن (هغه) ؤو | په نیغه لار ده | هم د الله حکم منونکے | او نه | ؤو

او نهٔ نصرانی ؤو بلکه هغه حق پرست او فرمانبرداره بنده ؤو او هغه د

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرٰهِيمَ لَلَّذِينَ

له شرک کوونکو نه | بیشکه | د ټولو خلقو نه ډیر نژدے | ابراهیم ته | هغه خلق وو

مشرکانو نه نهٔ وو۔ بیشکه ابراهیم علیه السلام ته د ټولو نه نژدے هغه خلق دی چا چه

اتَّبَعُوْهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ وَاللّٰهُ

چا چه دَ هغهٔ پیروي کړې وه | او دا نبي (محمد ﷺ) | او هغو چه ایمان راوړ و | او الله

دَ هغهٔ پیروي وُکړه ، او دا پیغمبر او ټول مؤمنان ورته نژدې دي ۔ او الله تعالیٰ

وَلِيُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يُضِلُّوْنَكُمْ

دوست دے دَ مؤمنانو | غواړي | ځنې خلق | له اهل کتابو نه | چه کاش هغوی تاسو بې لارې کړي

دَ مؤمنانو ملګرے دے دَ اهل کتابو یو ټولے غواړي چه د په څه چل) تاسو ګمراه کړي (حال دا دے چه

وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٦٩﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ

او نهٔ | بې لارې کوي هغوی | مګر | خپل ځانونه | او هغوی نهٔ پوهیږي | اے اهل کتابو!

هغوی دغه شان) صرف خپل ځانونه ګمراه کوي او په دے هم نهٔ پوهیږي ۔ اے اهلِ کتابو!

لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿٧٠﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ

ولے انکار کوئ تاسو | دَ الله دَ ایتونو نه | او تاسو | ګواه یئ | اے اهل کتابو!

تاسو ولے دَ الله دَ ایتونو نه انکار کوئ سره دَ دے چه تاسو دَ دے په صداقت باندے) ګواه یئ اے اهلِ کتابو!

لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٧١﴾

ولے ګډ وډ کوئ | حق | دَ باطل سره | او پټوئ | حق | او تاسو پوهه یئ ۔

تاسو حق او باطل په خپل مینځ کښے ولے ګډ وډ کوئ او سره دَ علمه حق پټوئ ۔

وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اٰمِنُوْا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ

او وُ وئیل | یو ټولے | دَ اهل کتابو نه | (چه) ایمان راوړئ | په هغه څه چه | نازل شوي دي

او دَ اهل کتابو یو ټولي وُ وئیل ، چه په مسلمانانو باندے کوم (کلام) نازل

عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوْٓا اٰخِرَهٗ لَعَلَّهُمْ

په مسلمانانو | په اول دَ ورځ کښے | او انکار وُکړئ | په اخر دَ ورځ کښے | چه هغوی

شوے دے ، په هغے باندے دَ سحر وخت کښے ایمان راوړئ او ماښام ترے بیا انکار وُکړئ ۔ ممکنه ده چه

يَرْجِعُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوْٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنَكُمْ ؕ قُلْ

را وُ ګرځي | او مهٔ | یقین کوئ | مګر | دَ هغه چا چه | پیروي کوي | ستاسو دَ دین | وُ وایه

(هغه مسلمانان) ستاسو په دے چال سره (دَ خپل دین نه) واوړي او صرف دَ هغهٔ خبره منئ چه ستاسو دَ دین پیروي کوونکے دی ته

اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ ۙ اَنْ يُّؤْتٰٓى اَحَدٌ مِّثْلَ مَآ اُوْتِيْتُمْ

بیشکه | هدایت (خو) | دَ الله هدایت دے | دا چه ورکړے شي | چا ته | په شان | دَ هغه څه چه درکړے شوي دي تاسو ته

وُ وایه چه اصل هدایت خو دَ الله هدایت دے (دا انکار تاسو یهود دَ حسد په وجه کوئ) چه بل چا ته هم هغسے دین

اَوْ يُحَآجُّوْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ ۚ

یا هغوی جګړه وُکړي تاسو سره | ستاسو دَ رب په نزد | وُ وایه | بیشکه | بزرګي | دَ الله په لاس کښے ده

ورکړے شي څنګه چه تاسو له درکړے شوے وو یا دا چه دا اسلام تا) په تاسو الله په وړاندې غالب راشي (دا هم) وُ وایه چه فضل خو دَ الله

ع ٨ ١٥

يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ

درکوي هغه | چاته چه وغواړي | او الله | ډېر وسعت والا | علم والا دے | مخصوص کوي | په خپل رحمت سره

په لاس کښې دے، چاله چه غواړي ورکوي ، او الله لوئے وسعت او لوئے علم والا دے. هغه چه ډچا په حقله دغواړي نو

مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

څوک چه وغواړي | او الله | ډلوئے فضل خاوند دے | او د اهلِ کتابو نه (ځينې)

خپل رحمت ور پورې خاص کړي او د الله فضل ډېر لوئے دے . او په اهلِ کتابو کښې داسې (امانتګرهم)

مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ

ډا کس دے چه که چرې امانتګر کړې هغه | په خزانه | (نو) ادا به کړي هغه | تاته | او ځينې له هغوی نه

شته که ته ورسره ډمال يو ډېر امانت کېږدې نو هم به ئے درته پوره پوره در کړي او څوک پکښې دا سې (به اعتبار)

مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا

هغه کس دے چه که چرې امانتګر کړې ته هغه | په يو ديناد | نو هغه به ادا نه کړي | تاته | مګر (دا چه)

دي چه که ډېر يو اشرفئ اعتبار پرې وکړې نو تر هغې به ئے نه درکوي ترڅو چه هر وخت ورته

مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا

ته يې (د) هغه (په سر باندې) | ولاړ | دا | څکه چه هغوی | وائي | نشته دے | په موږ باندې

د سر د پاسه ولاړ نه يې. دا ځکه چه ډهغوی دا خيال دے چه د امياتو (د عربو مشرکانو) په حقله په

فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ

د اميانو په حقله | (څه) ګناه | او وائي هغوی | په الله باندې | دروغ | او هغوی

زمونږ نه هيڅ تپوس پوښتنه نه کېږي، او (په داسې ويلو) هغوی په الله باندې غټ دروغ وائي او ښه

يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ

پوهه دي | هو نه ! | څوک چه | پوره کوي | خپله وعده | او پرهيزګاري کوي | نو بيشکه | الله

پرې پوهيږي. هو نه ! هر څوک چه خپله وعده پوره کوي او د الله نه ويرېږي نو يقين ساتئ چه د الله

يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ

خوښوي | پرهيزګاران | بيشکه | هغه خلق چه | اخلي | د الله په وعده | او د خپلو قسمونو بدله کښې

داسې پرهيزګاران خوښ وي. بيشکه څوک چه د الله سره کړے وعدے او خپل قسمونه په لږ و پيسو

ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ

قيمت | لږ | هم دا (خلق) دي | د کوم چه په څه برخه نه وي | په اخرت کښې | او نه به خبرې کوي هغوی سره

خرڅ کړي، نو د هغوی د پاره په اخرت کښې هيڅ برخه نشته ، او الله تعالیٰ به

اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ

الله | او نه به وګوري | هغوی ته | په ورځ د قيامت | او نه به پاک کړي هغوی | او هغوی د پاره دے

د قيامت په ورځ ورسره خبرې نه کوي او نه به ورته ګوري او نه به ئے (د ګناهونو نه) پاک کړي او د هغوی

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٧﴾ وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيْقًا يَّلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ
عذاب | دردناک | او بیشکه | د هغوی نه | یو ټولی دے | چه تاوَوی | خپلے ژبے
د پاره دردناک عذاب دے. او په دوی کښے یوه ډله داسے هم شته چه د کتاب لوستلو په وخت کښے خپلے ژبے

بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ
د کتاب (په لوستلو) | چه تاسو ګڼړئ د هغوی وینا | له کتاب نه | او نه ده | هغه (حصه) | د کتاب
تاؤ راتاؤ کړی چه تاسو ګمان وکړئ چه ګنی کتاب وائی ، او هغه د کتاب خبره نه وی

وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ
او وائی | (چه) دا د الله د طرفه دے | او نه دے هغه | د الله د طرف نه | او وائی
او هغوی وائی چه (موږ څه وایو) هغه د الله د طرف نه راغلے خبره ده او (په حقیقت کښے) د الله د طرف نه راغلے نه وی او

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ اللّٰهُ
په الله باندې | دروغ | او هغوی | پوهیږی | نشته (حق) | د یو بشر | چه ورکړی هغه ته | الله
هغوی په الله باندې سره د علمه دروغ تړی . د هیڅ بنیادم دا کار نه دے چه الله خو ورله روغ

الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ كُوْنُوْا
کتاب | او حکم | او پیغمبری | بیا هغه وائی | خلقو ته | (چه) شئ
کتاب خپل حکومه او پیغمبری ورکړی او بیا هغه د خلقو ته وائی چه تاسو د الله په ځائے

عِبَادًا لِّيْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ
زما بندګان | سوا د الله نه | لیکن (هغه خو به وائی) | شئ تاسو خدائی خلق | په سبب د هغے چه تاسو زده کوئ خلقو ته
زما بندګان شئ ، بلکه هغه خو به دا وائی چه تول په رښتیا خدائی خلق شئ لکه څنګه چه دا کتاب ښائی کوم

الْكِتٰبَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا
کتاب | او په سبب د لوستلو ستاسو د هغے | او نه به هغه تاسو ته حکم درکوی | چه جوړ کړئ
چه تاسو نور خلقو ته هم ښایئ او په خپله ئے هم لولئ . او هغه به چرے تاسو ته دا نه وائی چه فرښتے

الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ؕ اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٨٠﴾ ع
فرښتے | او نبیان | پروردګاران | آیا حکم به کوی تاسو ته | د کفر | پس د هغے نه چه تاسو شوی یئ مسلمانان
او پیغمبران په خدایئ مونیسئ . دا کله کیدے شی چه یو پیغمبر دِ تاسو ته د اسلام راوړلو نه پس د کفر کولو حکم

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِّنْ كِتٰبٍ
او هغه کله چه واخستلو الله | پخه وعده | د نبیانو نه | څه چه ما درکړل تاسو ته | له کتاب نه
درکوی ، او یاد کړه چه الله د پیغمبرانو نه وعده اخستے ده ، چه اوس ما تاسو ته کتاب او حکمت درکړے

وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ
او حکمت نه | بیا راشی تاسو ته | څوک رسول | چه تصدیق وکړی | د هغه (کتاب) | کوم چه تاسو سره دے
دے . نو چه بیا یو بل پیغمبر راشی چه ستاسو د تعلیم تصدیق کوی ، نو تاسو

ع یعنی د تورات ١٢

لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ؕ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ
نو خامخا به (ایمان) راوړئ په هغه باندې | او خامخا به د هغه مدد کوئ | وې فرمایل | آیا تاسو اقرار کړے دے؟ | او قبوله کړه تاسو
به خامخا په هغه ایمان راوړئ او خامخا به د هغه امداد کوئ (بیا) الله تعالیٰ وفرمایل آیا تاسو اقرار کوئ او زما
عَلٰی ذٰلِكُمْ اِصْرِیْ ؕ قَالُوْۤا اَقْرَرْنَا ؕ قَالَ فَاشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ
په دے باندې | زما وعده | هغوی ووئیل | مونږ اقرار وکړو | وې فرمایل | نو اوس ګواه اوسئ | او زه هم ستاسو سره
دا وعده قبلوئ؟ هغوی ووئیل مونږ اقرار کوو الله تعالیٰ وفرمایل تاسو (یو بل ته) ګواه اوسئ او
مِّنَ الشّٰهِدِیْنَ ﴿۸۱﴾ فَمَنْ تَوَلّٰی بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۸۲﴾
په ګواهانو کښے یم | بیا څوک چه مخ واړوی | د دے نه پس | پس هم دا خلق | نا فرمانه دی۔
زه هم تاسو سره په ګواهانو کښے یم۔ بیا څوک چه د دے نه پس هم مخ واړوی نو هم دا سے خلق نافرمانه دی
اَفَغَیْرَ دِیْنِ اللّٰهِ یَبْغُوْنَ وَلَهٗۤ اَسْلَمَ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ
بیا آیا د الله د دین نه سوا (بل دین) | دوی غواړی | او د هغه فرمانبردار دی | څوک چه په آسمانونو
نو آیا د الله تعالیٰ د دین نه سوا دوی څه بل لټوی (غواړی) حال دا دے چه د آسمانونو او د مزکو ټول مخلوق
وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَیْهِ یُرْجَعُوْنَ ﴿۸۳﴾ قُلْ اٰمَنَّا
او زمکه کښے دی | په خوښه | او نا خوښه | او د هغه طرف ته به | هغه ټول ورګرځولے شی | ووایه | مونږ ایمان راوړو
په خوښئ یا په زور د هغه تابع دی او ټول به آخر هغه ته ورګرځی۔ (اے پیغمبره!) ووایه چه مونږ خو
بِاللّٰهِ وَمَاۤ اُنْزِلَ عَلَیْنَا وَمَاۤ اُنْزِلَ عَلٰۤی اِبْرٰهِیْمَ وَاِسْمٰعِیْلَ
په الله | او په هغه څه | چه نازل شوی دی | په مونږ | او په هغے باندې چه نازل شوی دی | په ابراهیمؑ | او اسماعیلؑ
په الله ایمان راوړے دے او هم په هغه څه چه په مونږ نازل کړے شول په هغے باندې او څه چه په ابراهیمؑ، اسماعیلؑ
وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَاۤ اُوْتِیَ مُوْسٰی وَعِیْسٰی
او اسحاقؑ | او یعقوبؑ | او د هغه په اولاد باندې | او په هغے باندې چه ورکړے شول | موسیٰؑ | او عیسیٰؑ
اسحاقؑ یعقوبؑ او د هغه په اولاد باندې نازل شول او څه چه موسیٰؑ عیسیٰؑ او
وَالنَّبِیُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۪ لَا نُفَرِّقُ بَیْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۫ وَنَحْنُ
او نورو پیغمبرانو ته | د هغوی د رب د طرف نه | فرق نه کوو مونږ | په مینځ د هیڅ یو کس کښے | له هغوی نه | او مونږ
نورو پیغمبرانو ته د هغوی د رب د طرف نه ورکړے شول (مونږ په ټولو ایمان ساتو) مونږ په هغوی کښے یو د بل نه جدا نه کړو
لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۸۴﴾ وَمَنْ یَّبْتَغِ غَیْرَ الْاِسْلَامِ دِیْنًا فَلَنْ یُّقْبَلَ
هم د هغه حکم منونکی یو | او څوک چه غواړی | سوا د اسلام نه | بل دین | پس هیڅ کله به قبول نه کړے شی
او د الله هر حکم ته مو غاړه ایښے ده او څوک چه د اسلام نه سوا بل دین اختیاروی نو د هغه دغه دین به
مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِی الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ ﴿۸۵﴾ كَیْفَ یَهْدِی اللّٰهُ
د هغه نه | او هغه به | په آخرت کښے | نقصان موندونکو نه (وی) | څنګه به | هدایت کوی | الله
هیڅ چرے قبول نه کړے شی او هغه به په آخرت کښے تاوان یافته شی۔ دا څنګه کیدے شی چه الله تعالیٰ به هغو خلقو

قَوْمًا كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوْٓا اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ

دا سې خلقو ته | چه کافران شول | پس د هغوی د ایمان راوړو نه | او هغوی گواهي ورکړه | چه | (دا) رسول | برحق دے

ته هدایت وکړي چا چه د ایمان راوړو نه پس بیا کفر اختیار کړو او کومو چه اقرار کړے وو چه رسول برحق دے

وَّجَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٦﴾

او راغلي دي دوی ته | واضح دلیلونه | او الله | هدایت نهٔ کوی | قوم | د ظالمانو ته

او څرګند دلیلونه ورته هم راغلل او الله تعالیٰ ظالمانو خلقو ته هدایت نهٔ کوی۔

اُولٰۗىِٕكَ جَزَاۗؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰۗىِٕكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿٨٧﴾

هم د دا سې خلقو سزا داده | چه په هغوی دي | لعنت | د الله | او د فرښتو | او د ټولو خلقو

د دا سې خلقو سزا هم داده چه په هغوی باندې د الله، فرښتو او د ټولو خلقو لعنت دي۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٨٨﴾

همیشه به دي هغوی | په هغې کښې | نهٔ به شي سپکولے | له هغوی نه | عذاب | او نهٔ به هغوی ته مهلت ورکړے شي

هم په دې کښې به هغوی همیشه وي او د هغوی په عذاب کښې به هیڅ کمے نهٔ وي او نهٔ به ورته مهلت ورکولے شي

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۣ فَاِنَّ

مګر | کومو چه | توبه وکړه | پس له دے نه | او نیک کارونه ئې وکړل | نو بیشکه

هو! کومو خلقو چه د دے نه پس توبه وکړه او د خپل ځان اصلاح ئې وکړه نو الله

اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ

الله | معافي کوونکے | مهربان دے | بیشکه | هغه خلق چه | کافر شول | پس د خپل ایمان راوړو نه

بخښونکے مهربان دے۔ چا چه د ایمان راوړو نه پس کفر خوښ کړو، بیا په کفر

ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ

بیا | زیات شول هغوی | په کفر کښې | هیڅ کله به قبوله نهٔ کړے شي | توبه د هغوی | هم هغه دي

کښې مخ په وړاندې لاړل نو د هغوی توبه به هیڅ کله نهٔ قبلیږي۔ او هم دغه

هُمُ الضَّاۗلُّوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ

ګمراهان | بیشکه | کوم خلق چه | کافر شول | او مړهٔ شول | او هغه | هم کافران وو

کسان ګمراهان دي یقیناً چا چه کفر اختیار کړو او د کفر په حالت کښې مړهٔ شول۔

فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوِ افْتَدٰى

نو هیڅ کله به قبول نهٔ کړے شي | له هیڅ یو کس د هغوی نه | په مقدار د ډکوالي د زمکې | سرهٔ زر | او اګر چه | په فدیه کښې ورکول وغواړي

نو که په هغوی کښې یو یو تن تول زمکه د سرو زرو نه ډکه کړي او د فدیې په طور ئې پیش کړي نو هم به قبول نهٔ

بِهٖ ۭ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٩١﴾ ع ٩ ١٧

هغه | هم دا خلق دي | د کومو د پاره | چه به عذاب | دردناک دي | او نهٔ به وي د هغوی | څوک مددګار

نهٔ شي، د هغوی د پاره دردناک عذاب مقرر دے او هیڅوک به ئې امداد نهٔ کوي۔